Walt Disney's
DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 44 29 OKT. 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

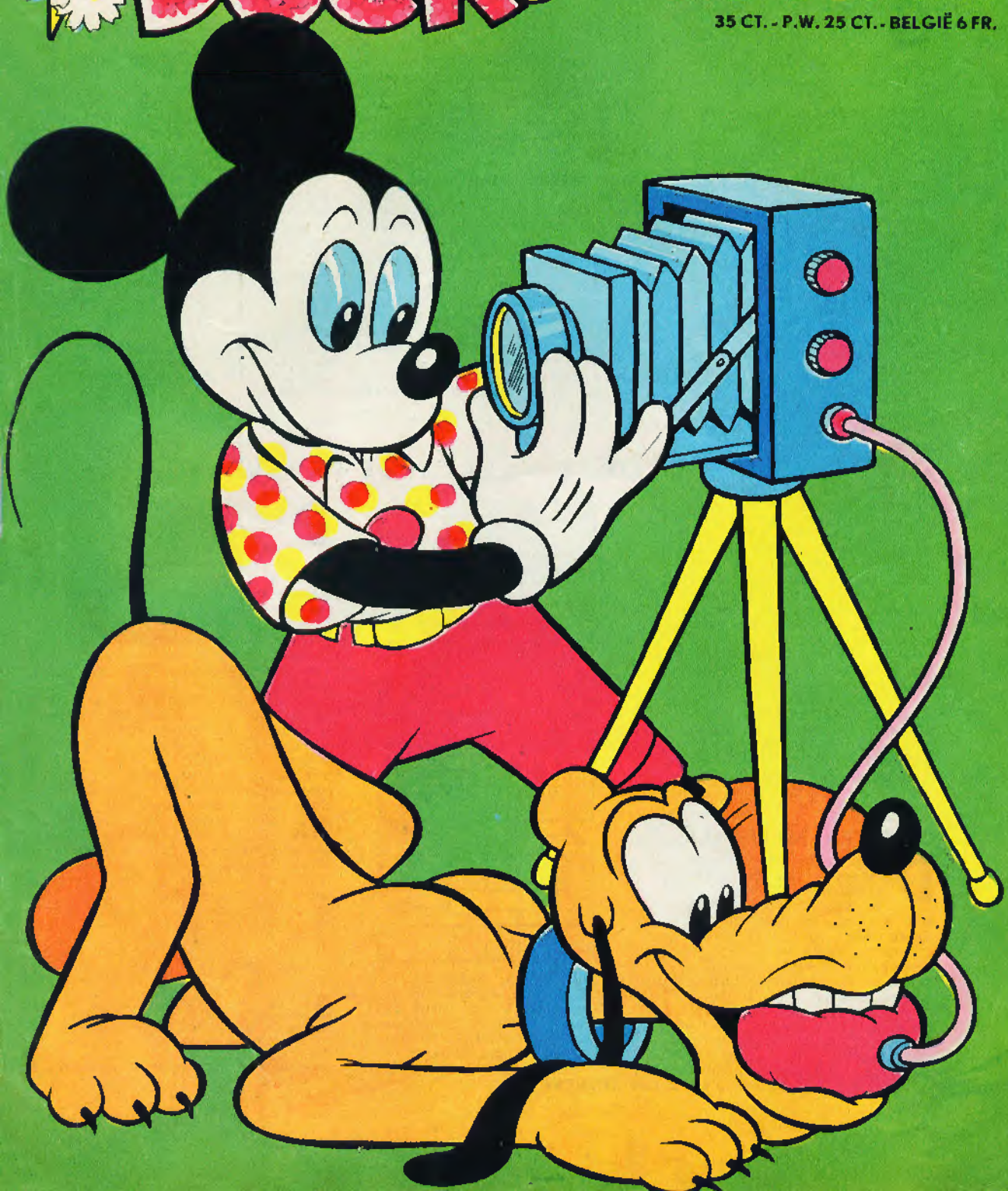

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

GISTEREN zat ik hard te werken, toen opeens de telefoon op mijn bureau ging. Ik pakte de hoorn op en zei: „Met Oom Donald!"
„Ja," hoorde ik, „met Dagobert. Hoest?"
„Hoest?" vroeg ik niet begrijpend: „Hoe bedoelt u: hoest?"
„Ach, malle jongen!", onderbrak hij me. „Ik bedoel: hoe is 't? Met jou en zo!"
„O, aha, juist. Met mij gaat het best. Hoe maakt u het?"
„Met mij is alles kits. Moet je horen. Straks ga ik een standbeeld onthullen voor het gemeentehuis. Heb je zin om mee te gaan?" — „Het lijkt me wel leuk! Wat is het eigenlijk voor een standbeeld?"
„Dat zul je wel zien.." zei Oom Dagobert geheimzinnig.
Later waren we bij het gemeentehuis, waar het 'n drukte van belang was. De burgemeester stond er, de wethouders van de stad en 'n heleboel mensen. Oom Dagobert gaf de burgemeester een hand, ging achter een microfoon staan en begon z'n toespraak.
„Burgers van Duckstad! Wij zijn hier bij elkaar gekomen om het standbeeld te onthullen van een man, die altijd z'n plichten tegenover z'n medemensen is nagekomen, die vrijgevig is, met geld smijt, altijd even vriendelijk is voor kinderen en dieren, kortom iemand, zoals je op de hele wereld geen tweede kunt vinden!" Daarop trok hij aan 'n koord en stomverbaasd keek iedereen toe. Want het standbeeld dat daar tevoorschijn kwam, was een standbeeld van.... Oom Dagobert zelf! Bescheiden en waarheidlievend had hij de man niet genoemd en dat is maar goed ook! De rekel! **Oom Donald**

OPLETTEN ALLEMAAL!

DE prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 37 zijn:
1e prijs: W. Kuiper, **Putten.** 2e prijs: F. Lambrechts, **Essen (Blg.).** 3e t/m 12e prijs: F. Smoor, **Veldhoven**; M. v. d. Elijk, **Schiebroek**; R. Hendriks, **Wychen**; W. Zoetemelk, **Rijpwetering**; J. Aldenhoven, **Schijndel**; P. Kuiper, **Bolnes**; Bram Haltsma, **Den Haag**; G. Koops, **Werkendam**; P. Dros, **Oosterend, Texel**; B. Dolman, **Beekbergen.** 13e t/m 22e prijs: G. Booneveld, **Marken**; E. Nieuwdorp, **Londerzeel (Blg.)**; P. Bernhard, **Bunnik**; O. Haagsma, **Uitwellingas**; A. Buitelaar, **Maasland**; C. Souhuwat, **Randwijk**; H. Peters, **Winterswijk**; T. Scheurkogel, **R'dam**; H. Hegstoog, **Amsterdam**; L. Oosting, **Erica.**
De oplossing van prijsvraag no. 42 luidt: **HERFST.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

NOG een paar dagen, jongens en meisjes, en dan is het alweer vakantie. Een heel klein vakantietje maar, de herfstvakantie! Als jullie nu niet al te veel werk op krijgen van school en niet een heleboel plannen hebben, schrijf dan 'ns een briefje naar: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — naar **Donald** Duck, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres! Tot schrijfs maar weer!

SJEF JACOBS, TILBURG. Mozambique, Sjef, is 'n plaats aan de oostkust van Afrika. Het is de hoofdstad van Portugees Oost-Afrika. De postzegel, die je daarvan hebt, kun je dus waarschijnlijk het beste plakken bij je verzameling van Portugal.
BEPPIE KUIPER, PUTTEN. Heer Bommel is een reuze opschepper, Bepple. En daardoor komt hij altijd in moeilijkheden, waar Tom Poes hem dan weer uit moet halen. Maar de avonturen zijn grappig, hè?
HANS KEESMAAT, BUSSUM. Leuk dat je iedere week de prijsvraag probeert op te lossen, Hans! Het valt niet altijd mee, hè? Er zijn wel 'ns heel moeilijke bij! Maar je zult zien dat je eruit kunt komen, als je maar volhoudt! En wie weet, win je ook nog wel 'ns een moole prijs.
GLADYS v. d. MEYDE, OOSTERBEER. „Hè, hè!" zul je wel zeggen, „eindelijk!" Het heeft ook wel lang geduurd voor je in de Brievenbus kwam! Maar nu is het zo ver. Hoe gaat het op school? Veel huiswerk? Doe maar flink je best!
DORA GOMME, GENT. Je zult er wel van opkijken, Dora, dat ik, Mickey, je terugschrijf! Zie je, Oom Donald heeft me de tekening gegeven, die jij van mij gemaakt hebt en die ga ik op een ereplaats in ons huis hangen! Hij heeft er al een boel boven zijn bureau hangen, dus vind ik dat ik deze tekening wel mag hebben!
JAN VAN GUNST, SNEEK. Ik vind het fijn dat je zo in je schik bent met onze Donald Duck, Jan. Het is ook 'n leuk blad, hè? Iedereen in Duckstad doet tenminste z'n best het elke week nóg leuker, nóg gezelliger en nóg spannender te maken.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 44

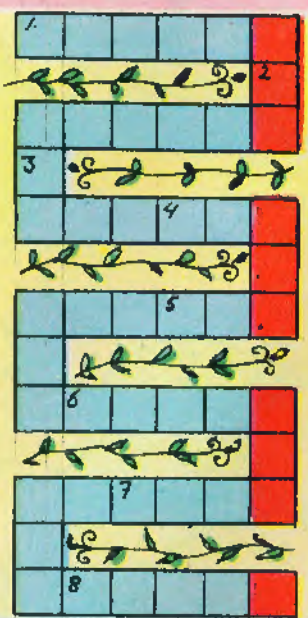

DE volgende woorden moeten zigzag worden ingevuld:
1. vier zangers of spelers bij elkaar; 2. iemand die kan toveren; 3. toestel waaruit muziek komt; 4. heel erg dom; 5. gebak, gevuld met slagroom en bedekt met chocolade; 6. kruid, gebruikt in soep of bij bepaalde groente; 7. stukje papier op schrift of boek geplakt, om je naam op te schrijven; 8. graan, waarvan brood wordt gebakken.
De laatste letter van elk woord is de beginletter van het volgende woord. Als je deze wisselletters in de volgorde van 2 t/m 8 achter elkaar opschrijft, krijg je de naam van een muziekinstrument. Schrijf die naam op 'n briefkaart en stuur deze vóór 3 november, als je in Nederland woont aan: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en, als je in België woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Vermeld duidelijk je naam en adres op de briefkaart en schrijf in de linkerbovenhoek „oplossing 44". Veel succes!

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

WALT DISNEYS

DONALD DUCK

KLEINE OORZAKEN KUNNEN GROTE GEVOLGEN HEBBEN... DAT HEEFT DONALD PAS NOG ONDERVONDEN! HET BEGON ALLEMAAL OP EEN MOOIE HERFSTDAG, TOEN ER OPEENS EEN FLINKE WIND OPSTAK.

HÉ, EEN HOGE HOED! DIE IS VAN IEMANDS HOOFD GEWAAID!

HIJ ZAL WEL VAN EEN OUD HEERTJE ZIJN, DENK IK! KOM, LAAT IK ER MAAR 'NS ACHTERAAN GAAN.

EN WIE HEBBEN WE DAAR? GUUS GELUK! OOK HIJ ZIET DE HOGE HOED.

AHA! DAT KON ME WEL 'NS EEN FLINKE BELONING OPLEVEREN!

GA WEG, JIJ! IK HEB HEM HET EERST GEZIEN!

BONK!

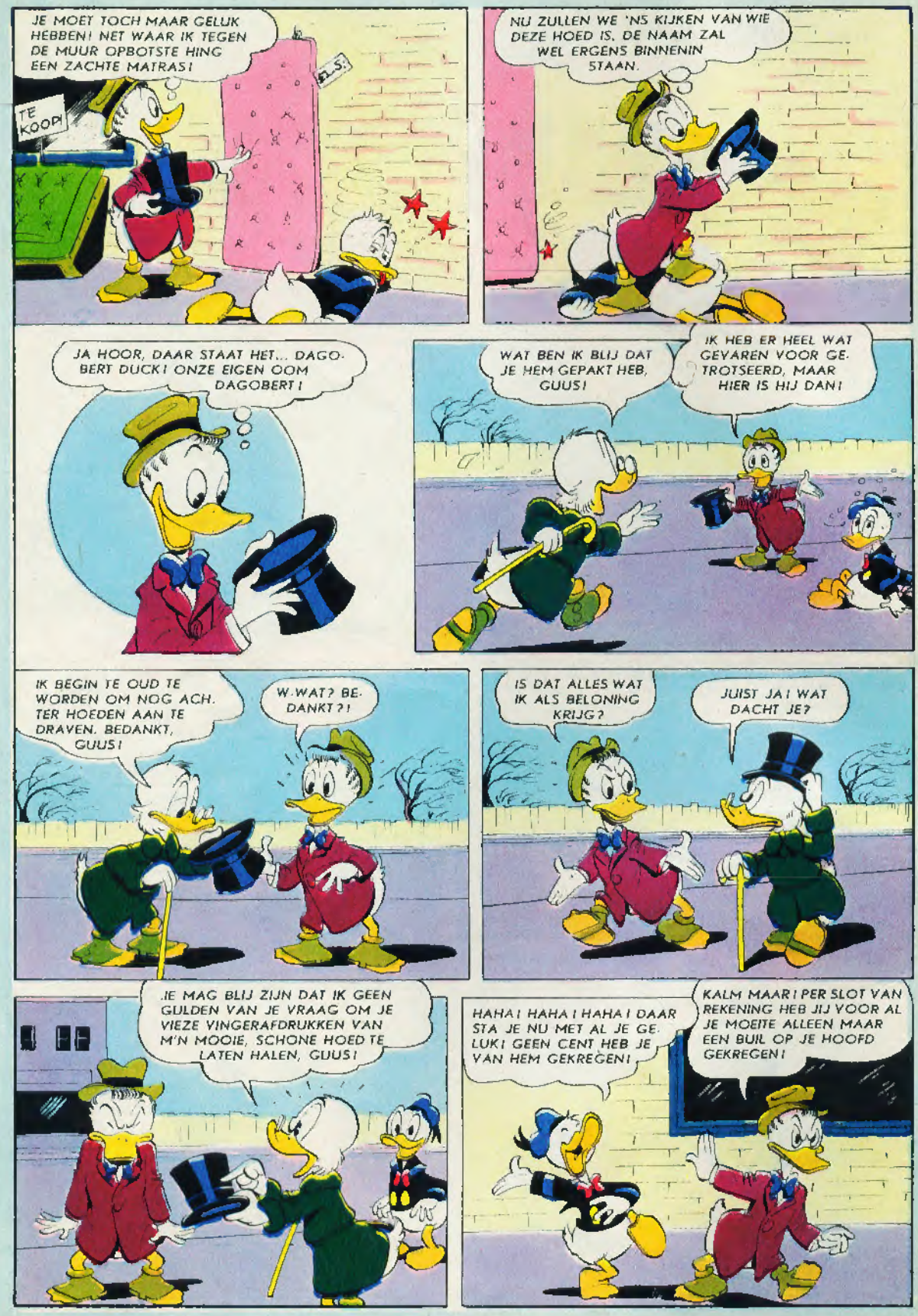
JE MOET TOCH MAAR GELUK HEBBEN! NET WAAR IK TEGEN DE MUUR OPBOTSTE HING EEN ZACHTE MATRAS!
TE KOOP!
NU ZULLEN WE 'NS KIJKEN VAN WIE DEZE HOED IS. DE NAAM ZAL WEL ERGENS BINNENIN STAAN.
JA HOOR, DAAR STAAT HET... DAGOBERT DUCK! ONZE EIGEN OOM DAGOBERT!
WAT BEN IK BLIJ DAT JE HEM GEPAKT HEB, GUUS!
IK HEB ER HEEL WAT GEVAREN VOOR GETROTSEERD, MAAR HIER IS HIJ DAN!
IK BEGIN TE OUD TE WORDEN OM NOG ACHTER HOEDEN AAN TE DRAVEN. BEDANKT, GUUS!
W-WAT? BEDANKT?!
IS DAT ALLES WAT IK ALS BELONING KRIJG?
JUIST JA! WAT DACHT JE?
JE MAG BLIJ ZIJN DAT IK GEEN GULDEN VAN JE VRAAG OM JE VIEZE VINGERAFDRUKKEN VAN M'N MOOIE, SCHONE HOED TE LATEN HALEN, GUUS!
HAHA! HAHA! HAHA! DAAR STA JE NU MET AL JE GELUK! GEEN CENT HEB JE VAN HEM GEKREGEN!
KALM MAAR! PER SLOT VAN REKENING HEB JIJ VOOR AL JE MOEITE ALLEEN MAAR EEN BUIL OP JE HOOFD GEKREGEN!

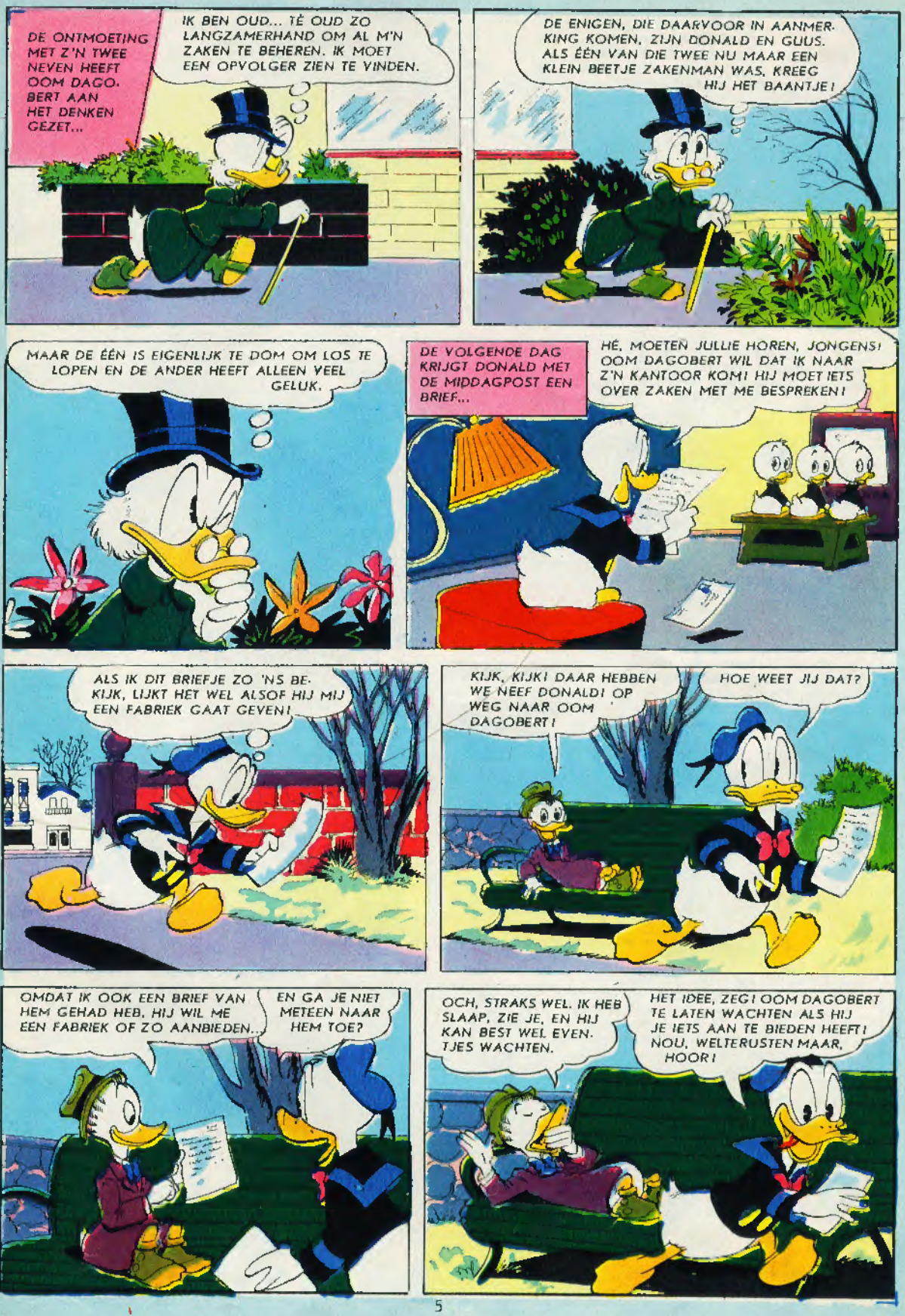
DE ONTMOETING MET Z'N TWEE NEVEN HEEFT OOM DAGO. BERT AAN HET DENKEN GEZET...
IK BEN OUD... TÉ OUD ZO LANGZAMERHAND OM AL M'N ZAKEN TE BEHEREN. IK MOET EEN OPVOLGER ZIEN TE VINDEN.
DE ENIGEN, DIE DAARVOOR IN AANMERKING KOMEN, ZIJN DONALD EN GUUS. ALS ÉÉN VAN DIE TWEE NU MAAR EEN KLEIN BEETJE ZAKENMAN WAS, KREEG HIJ HET BAANTJE!
MAAR DE ÉÉN IS EIGENLIJK TE DOM OM LOS TE LOPEN EN DE ANDER HEEFT ALLEEN VEEL GELUK.
DE VOLGENDE DAG KRIJGT DONALD MET DE MIDDAGPOST EEN BRIEF...
HÉ, MOETEN JULLIE HOREN, JONGENS! OOM DAGOBERT WIL DAT IK NAAR Z'N KANTOOR KOM! HIJ MOET IETS OVER ZAKEN MET ME BESPREKEN!
ALS IK DIT BRIEFJE ZO 'NS BEKIJK, LIJKT HET WEL ALSOF HIJ MIJ EEN FABRIEK GAAT GEVEN!
KIJK, KIJK! DAAR HEBBEN WE NEEF DONALD! OP WEG NAAR OOM DAGOBERT!
HOE WEET JIJ DAT?
OMDAT IK OOK EEN BRIEF VAN HEM GEHAD HEB. HIJ WIL ME EEN FABRIEK OF ZO AANBIEDEN...
EN GA JE NIET METEEN NAAR HEM TOE?
OCH, STRAKS WEL. IK HEB SLAAP, ZIE JE, EN HIJ KAN BEST WEL EVENTJES WACHTEN.
HET IDEE, ZEG! OOM DAGOBERT TE LATEN WACHTEN ALS HIJ JE IETS AAN TE BIEDEN HEEFT! NOU, WELTERUSTEN MAAR, HOOR!

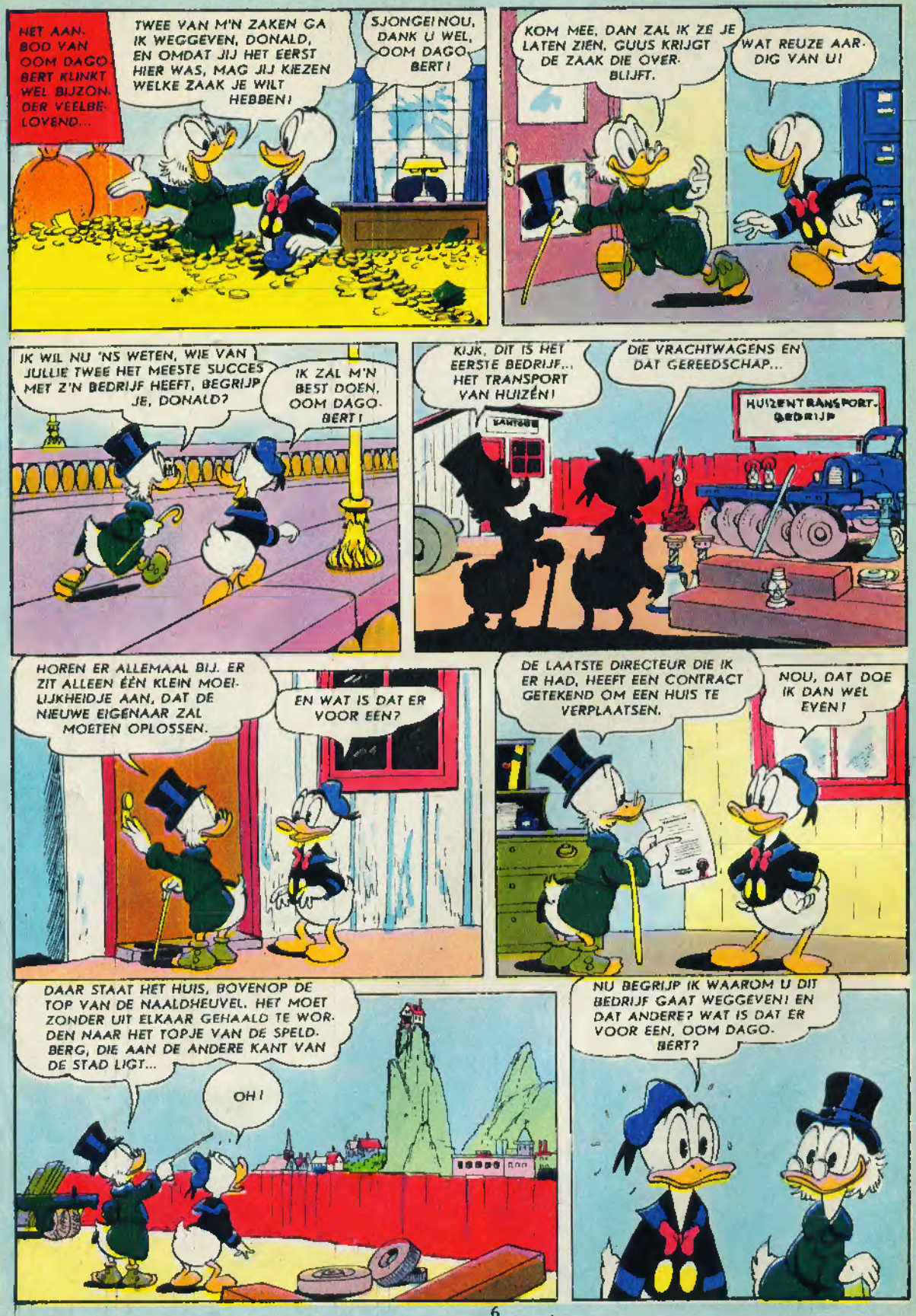
HET AANBOD VAN OOM DAGOBERT KLINKT WEL BIJZONDER VEELBELOVEND...
TWEE VAN M'N ZAKEN GA IK WEGGEVEN, DONALD, EN OMDAT JIJ HET EERST HIER WAS, MAG JIJ KIEZEN WELKE ZAAK JE WILT HEBBEN!
SJONGE! NOU, DANK U WEL, OOM DAGOBERT!
KOM MEE, DAN ZAL IK ZE JE LATEN ZIEN. GUUS KRIJGT DE ZAAK DIE OVERBLIJFT.
WAT REUZE AARDIG VAN U!
IK WIL NU 'NS WETEN, WIE VAN JULLIE TWEE HET MEESTE SUCCES MET Z'N BEDRIJF HEEFT, BEGRIJP JE, DONALD?
IK ZAL M'N BEST DOEN, OOM DAGOBERT!
KIJK, DIT IS HET EERSTE BEDRIJF... HET TRANSPORT VAN HUIZEN!
DIE VRACHTWAGENS EN DAT GEREEDSCHAP...
KANTOOR
HUIZENTRANSPORTBEDRIJF
HOREN ER ALLEMAAL BIJ. ER ZIT ALLEEN ÉÉN KLEIN MOEILIJKHEIDJE AAN, DAT DE NIEUWE EIGENAAR ZAL MOETEN OPLOSSEN.
EN WAT IS DAT ER VOOR EEN?
DE LAATSTE DIRECTEUR DIE IK ER HAD, HEEFT EEN CONTRACT GETEKEND OM EEN HUIS TE VERPLAATSEN.
NOU, DAT DOE IK DAN WEL EVEN!
DAAR STAAT HET HUIS, BOVENOP DE TOP VAN DE NAALDHEUVEL. HET MOET ZONDER UIT ELKAAR GEHAALD TE WORDEN NAAR HET TOPJE VAN DE SPELDBERG, DIE AAN DE ANDERE KANT VAN DE STAD LIGT...
OH!
NU BEGRIJP IK WAAROM U DIT BEDRIJF GAAT WEGGEVEN! EN DAT ANDERE? WAT IS DAT ER VOOR EEN, OOM DAGOBERT?

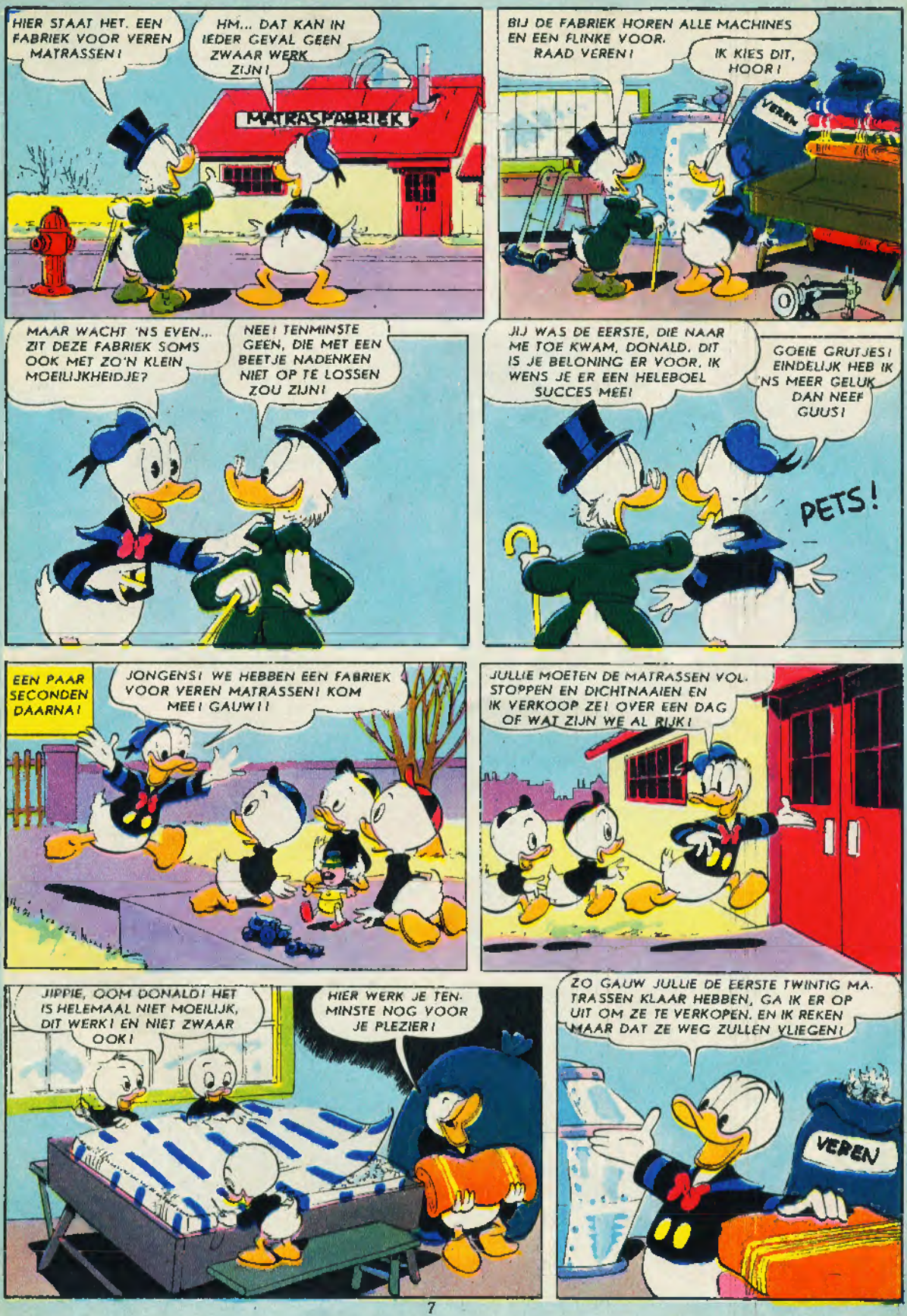
HIER STAAT HET. EEN FABRIEK VOOR VEREN MATRASSEN!
HM... DAT KAN IN IEDER GEVAL GEEN ZWAAR WERK ZIJN!
MATRASFABRIEK
BIJ DE FABRIEK HOREN ALLE MACHINES EN EEN FLINKE VOOR. RAAD VEREN!
IK KIES DIT, HOOR!
VEREN
MAAR WACHT 'NS EVEN... ZIT DEZE FABRIEK SOMS OOK MET ZO'N KLEIN MOEILIJKHEIDJE?
NEE! TENMINSTE GEEN, DIE MET EEN BEETJE NADENKEN NIET OP TE LOSSEN ZOU ZIJN!
JIJ WAS DE EERSTE, DIE NAAR ME TOE KWAM, DONALD. DIT IS JE BELONING ER VOOR. IK WENS JE ER EEN HELEBOEL SUCCES MEE!
GOEIE GRUTJES! EINDELIJK HEB IK 'NS MEER GELUK DAN NEEF GUUS!
PETS!
EEN PAAR SECONDEN DAARNA!
JONGENS! WE HEBBEN EEN FABRIEK VOOR VEREN MATRASSEN! KOM MEE! GAUW!!
JULLIE MOETEN DE MATRASSEN VOLSTOPPEN EN DICHTNAAIEN EN IK VERKOOP ZE! OVER EEN DAG OF WAT ZIJN WE AL RIJK!
JIPPIE, OOM DONALD! HET IS HELEMAAL NIET MOEILIJK, DIT WERK! EN NIET ZWAAR OOK!
HIER WERK JE TENMINSTE NOG VOOR JE PLEZIER!
ZO GAUW JULLIE DE EERSTE TWINTIG MATRASSEN KLAAR HEBBEN, GA IK ER OP UIT OM ZE TE VERKOPEN. EN IK REKEN MAAR DAT ZE WEG ZULLEN VLIEGEN!
VEREN

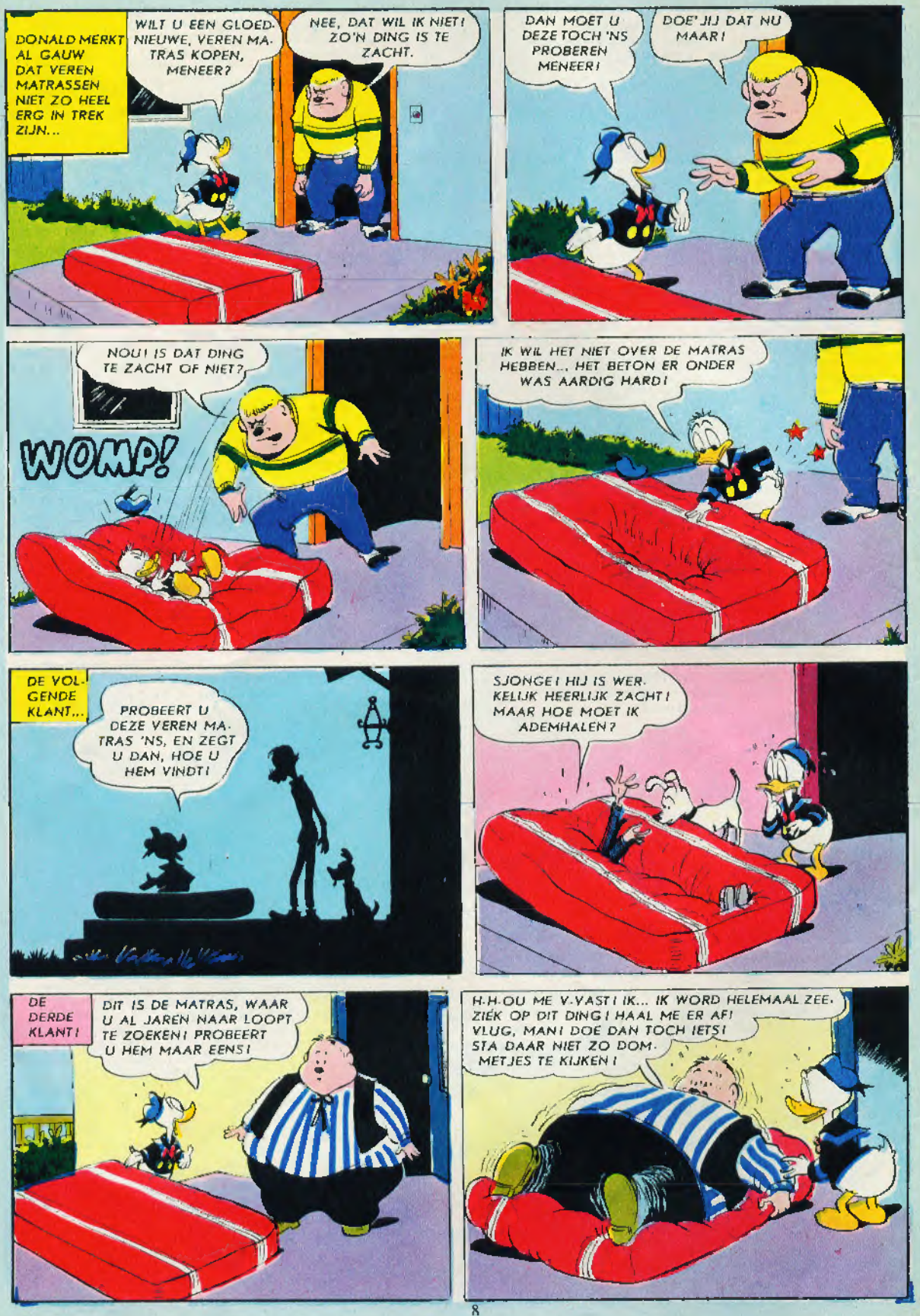
DONALD MERKT AL GAUW DAT VEREN MATRASSEN NIET ZO HEEL ERG IN TREK ZIJN...
WILT U EEN GLOED-NIEUWE, VEREN MA-TRAS KOPEN, MENEER?
NEE, DAT WIL IK NIET! ZO'N DING IS TE ZACHT.
DAN MOET U DEZE TOCH 'NS PROBEREN MENEER!
DOE' JIJ DAT NU MAAR!
NOU! IS DAT DING TE ZACHT OF NIET?
WOMP!
IK WIL HET NIET OVER DE MATRAS HEBBEN.., HET BETON ER ONDER WAS AARDIG HARD!
DE VOL-GENDE KLANT...
PROBEERT U DEZE VEREN MA-TRAS 'NS, EN ZEGT U DAN, HOE U HEM VINDT!
SJONGE! HIJ IS WER-KELIJK HEERLIJK ZACHT! MAAR HOE MOET IK ADEMHALEN?
DE DERDE KLANT!
DIT IS DE MATRAS, WAAR U AL JAREN NAAR LOOPT TE ZOEKEN! PROBEERT U HEM MAAR EENS!
H-H-OU ME V-VAST! IK... IK WORD HELEMAAL ZEE-ZIEK OP DIT DING! HAAL ME ER AF! VLUG, MAN! DOE DAN TOCH IETS! STA DAAR NIET ZO DOM-METJES TE KIJKEN!

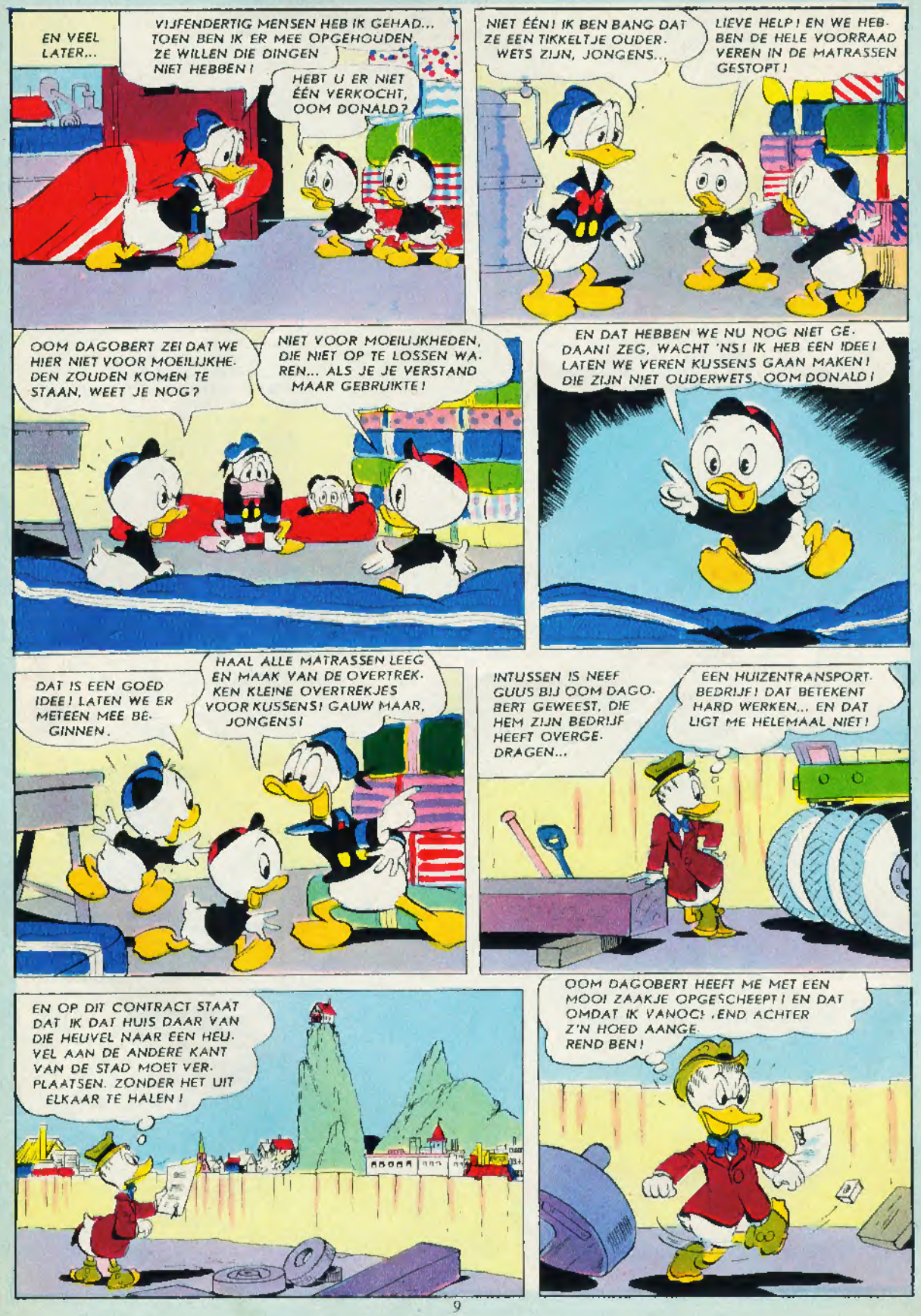
EN VEEL LATER...
VIJFENDERTIG MENSEN HEB IK GEHAD... TOEN BEN IK ER MEE OPGEHOUDEN, ZE WILLEN DIE DINGEN NIET HEBBEN!
HEBT U ER NIET ÉÉN VERKOCHT, OOM DONALD?
NIET ÉÉN! IK BEN BANG DAT ZE EEN TIKKELTJE OUDER-WETS ZIJN, JONGENS...
LIEVE HELP! EN WE HEBBEN DE HELE VOORRAAD VEREN IN DE MATRASSEN GESTOPT!
OOM DAGOBERT ZEI DAT WE HIER NIET VOOR MOEILIJKHEDEN ZOUDEN KOMEN TE STAAN, WEET JE NOG?
NIET VOOR MOEILIJKHEDEN, DIE NIET OP TE LOSSEN WAREN... ALS JE JE VERSTAND MAAR GEBRUIKTE!
EN DAT HEBBEN WE NU NOG NIET GEDAAN! ZEG, WACHT 'NS! IK HEB EEN IDEE! LATEN WE VEREN KUSSENS GAAN MAKEN! DIE ZIJN NIET OUDERWETS, OOM DONALD!
DAT IS EEN GOED IDEE! LATEN WE ER METEEN MEE BEGINNEN.
HAAL ALLE MATRASSEN LEEG EN MAAK VAN DE OVERTREKKEN KLEINE OVERTREKJES VOOR KUSSENS! GAUW MAAR, JONGENS!
INTUSSEN IS NEEF GUUS BIJ OOM DAGOBERT GEWEEST, DIE HEM ZIJN BEDRIJF HEEFT OVERGEDRAGEN...
EEN HUIZENTRANSPORT-BEDRIJF! DAT BETEKENT HARD WERKEN... EN DAT LIGT ME HELEMAAL NIET!
EN OP DIT CONTRACT STAAT DAT IK DAT HUIS DAAR VAN DIE HEUVEL NAAR EEN HEUVEL AAN DE ANDERE KANT VAN DE STAD MOET VERPLAATSEN. ZONDER HET UIT ELKAAR TE HALEN!
OOM DAGOBERT HEEFT ME MET EEN MOOI ZAAKJE OPGESCHEEPT! EN DAT OMDAT IK VANOCHTEND ACHTER Z'N HOED AANGEREND BEN!

IK MOEST MAAR 'NS DAAR BOVEN GAAN KIJKEN, OF ALLES KLAAR LIGT. MET HIER TE BLIJVEN STAAN SCHIET IK NIET VEEL OP!

JA, HET CEMENT IS GESTORT EN DE LEIDINGEN ZIJN AANGELEGD. NU MOET IK ALLEEN NOG MAAR EEN MANIER ZIEN TE VINDEN OM DAT HUIS HEELHUIDS HIER TE KRIJGEN.

HET IS NIET TE DOEN. HET IS EENVOUDIG NIET TE DOEN. IK MOET MAAR WEER OP M'N GELUK VERTROUWEN!

WAAR ZOU IK ME EIGENLIJK DRUK OM MAKEN? DAT HELE BEDRIJF KAN ME NIETS SCHELEN! (GEEUW!) IK GA SLAPEN!

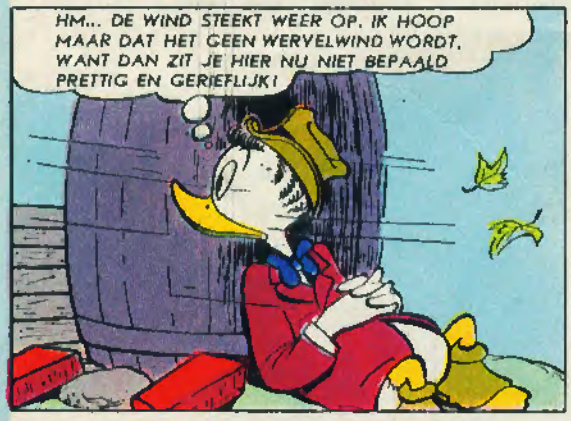
HM... DE WIND STEEKT WEER OP. IK HOOP MAAR DAT HET GEEN WERVELWIND WORDT, WANT DAN ZIT JE HIER NU NIET BEPAALD PRETTIG EN GERIEFLIJK!

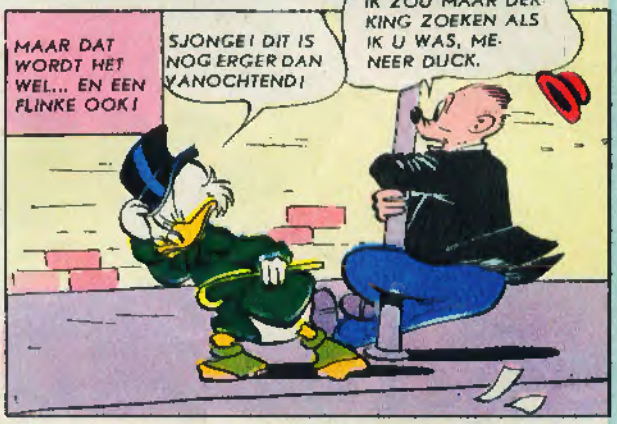
MAAR DAT WORDT HET WEL... EN EEN FLINKE OOK!
SJONGE! DIT IS NOG ERGER DAN VANOCHTEND!
IK ZOU MAAR DEKKING ZOEKEN ALS IK U WAS, MENEER DUCK.

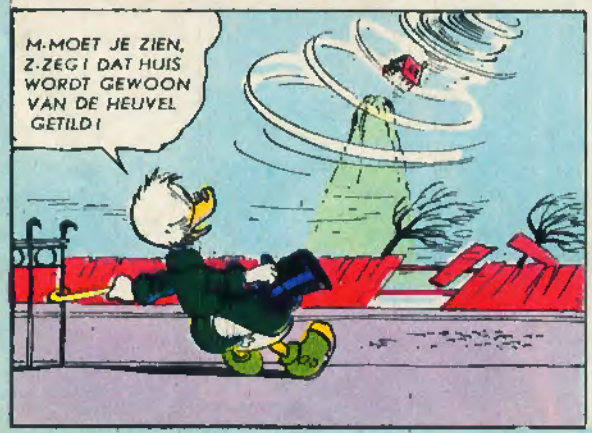
M-MOET JE ZIEN, Z-ZEG! DAT HUIS WORDT GEWOON VAN DE HEUVEL GETILD!

WAT IS ER AAN DE HAND?

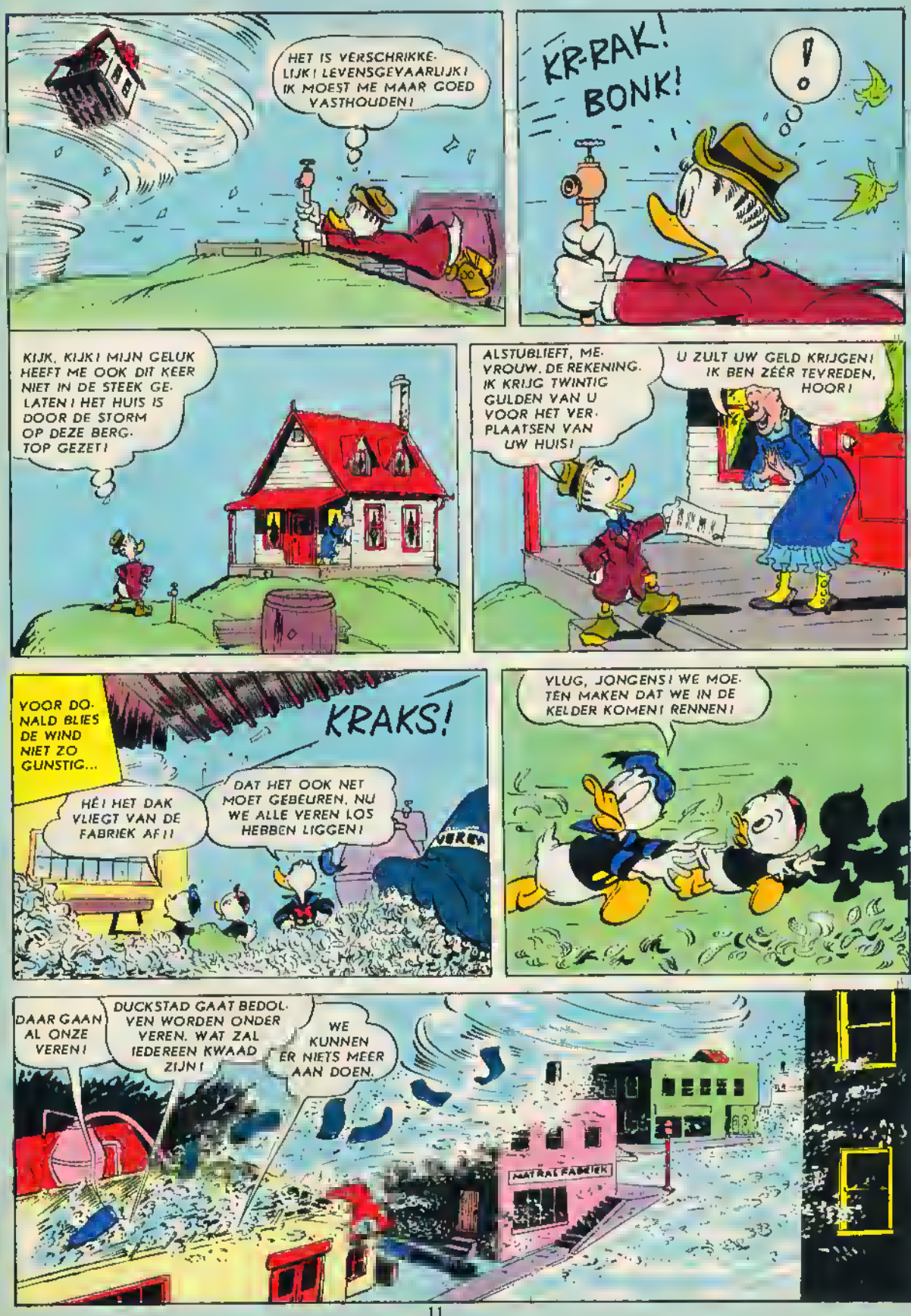
HET IS VERSCHRIKKELIJK! LEVENSGEVAARLIJK! IK MOEST ME MAAR GOED VASTHOUDEN!
KR-RAK!
BONK!
!
KIJK, KIJK! MIJN GELUK HEEFT ME OOK DIT KEER NIET IN DE STEEK GELATEN! HET HUIS IS DOOR DE STORM OP DEZE BERG-TOP GEZET!
ALSTUBLIEFT, MEVROUW. DE REKENING. IK KRIJG TWINTIG GULDEN VAN U VOOR HET VERPLAATSEN VAN UW HUIS!
U ZULT UW GELD KRIJGEN! IK BEN ZÉÉR TEVREDEN, HOOR!
VOOR DONALD BLIES DE WIND NIET ZO GUNSTIG...
KRAKS!
HÉ! HET DAK VLIEGT VAN DE FABRIEK AF!!
DAT HET OOK NET MOET GEBEUREN. NU WE ALLE VEREN LOS HEBBEN LIGGEN!
VLUG, JONGENS! WE MOETEN MAKEN DAT WE IN DE KELDER KOMEN! RENNEN!
DAAR GAAN AL ONZE VEREN!
DUCKSTAD GAAT BEDOLVEN WORDEN ONDER VEREN. WAT ZAL IEDEREEN KWAAD ZIJN!
WE KUNNEN ER NIETS MEER AAN DOEN.
MATRAS FABRIEK

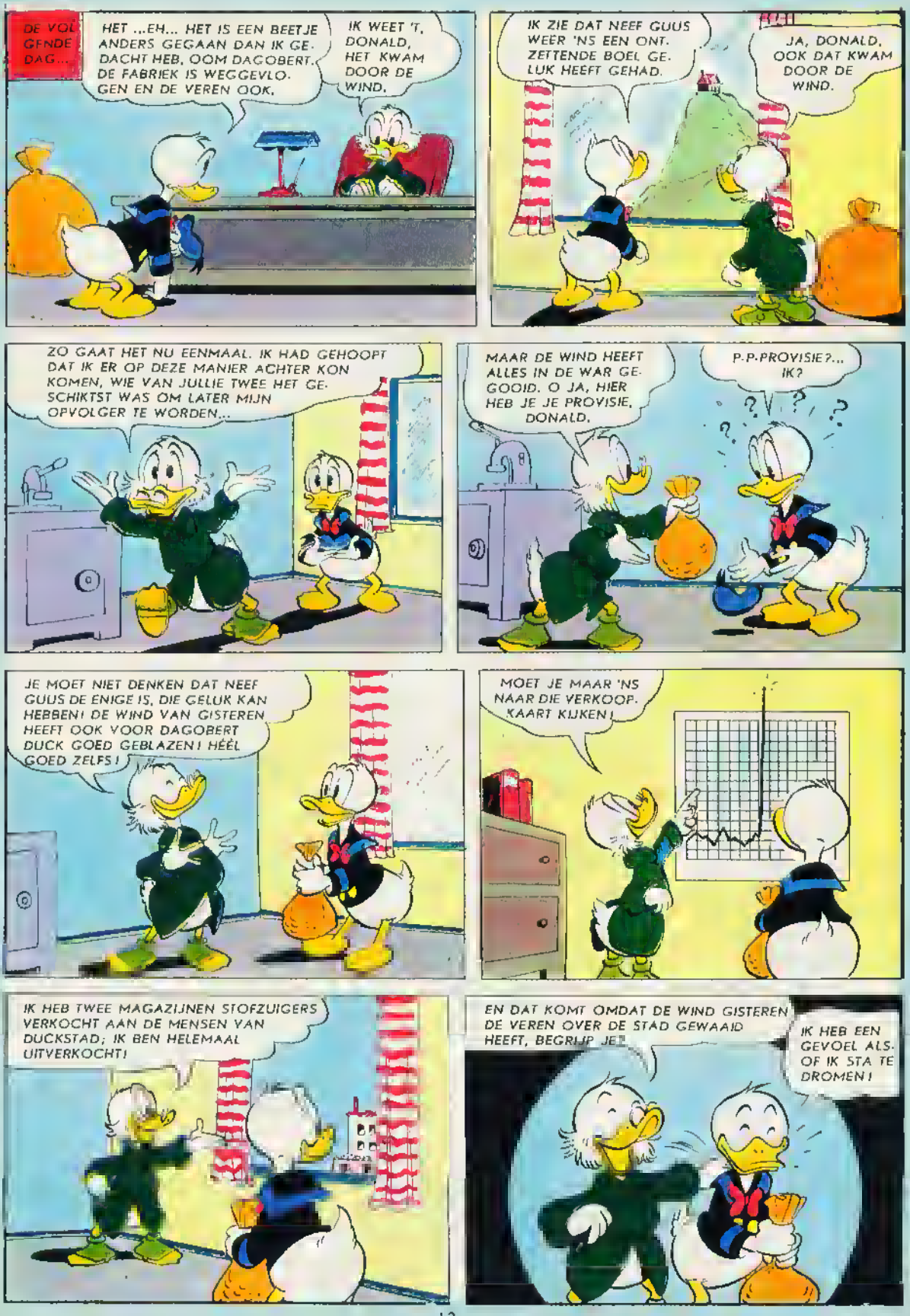
DE VOLGENDE DAG...
HET ...EH... HET IS EEN BEETJE ANDERS GEGAAN DAN IK GEDACHT HEB, OOM DAGOBERT. DE FABRIEK IS WEGGEVLOGEN EN DE VEREN OOK.
IK WEET 'T, DONALD, HET KWAM DOOR DE WIND.
IK ZIE DAT NEEF GUUS WEER 'NS EEN ONTZETTENDE BOEL GELUK HEEFT GEHAD.
JA, DONALD, OOK DAT KWAM DOOR DE WIND.
ZO GAAT HET NU EENMAAL. IK HAD GEHOOPT DAT IK ER OP DEZE MANIER ACHTER KON KOMEN, WIE VAN JULLIE TWEE HET GESCHIKTST WAS OM LATER MIJN OPVOLGER TE WORDEN...
MAAR DE WIND HEEFT ALLES IN DE WAR GEGOOID. O JA, HIER HEB JE JE PROVISIE, DONALD.
P-P-PROVISIE?... IK?
JE MOET NIET DENKEN DAT NEEF GUUS DE ENIGE IS, DIE GELUK KAN HEBBEN! DE WIND VAN GISTEREN HEEFT OOK VOOR DAGOBERT DUCK GOED GEBLAZEN! HÉÉL GOED ZELFS!
MOET JE MAAR 'NS NAAR DIE VERKOOPKAART KIJKEN!
IK HEB TWEE MAGAZIJNEN STOFZUIGERS VERKOCHT AAN DE MENSEN VAN DUCKSTAD; IK BEN HELEMAAL UITVERKOCHT!
EN DAT KOMT OMDAT DE WIND GISTEREN DE VEREN OVER DE STAD GEWAAID HEEFT, BEGRIJP JE?
IK HEB EEN GEVOEL ALSOF IK STA TE DROMEN!

EEN VLIEGHAVEN OP TAFEL IV

DE TWEEDEKKER

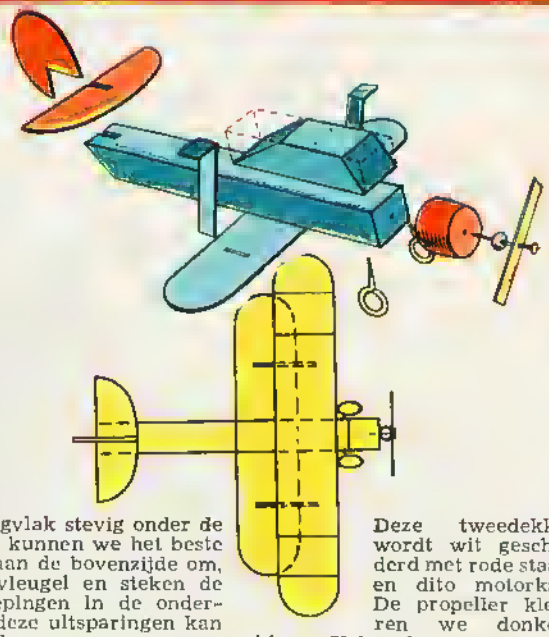

Voor dit toestel hebben we hetzelfde materiaal nodig als voor het bouwen van de vorige modelletjes. De hoofddelen bestaan weer uit twee stukken; de romp en de cabine, welke van houl zijn. De staart van de romp, evenals de voor- en achterzijde van de cabine, worden schuin afgezaagd en netjes rondgevijld. De cabine komt gelijk met de voorzijde van de romp. Op de bovenkant van het cabinedak past precies de bovenvleugel, die, zoals jullie zien, kleiner is dan de vleugel daaronder. Een stukje rond hout of een grote platte kurk is de motorkap die op de neus van de romp wordt vastgelijmd. De schroef, geknipt met een oude schaar uit dun blik of stevig karton, wordt met 'n dunne draadnagel tegen de motorneus gemonteerd; een houten kraal doen wij tussen de schroef en de motor.

De onderste vleugel komt met de achterrand recht onder de achterkant van de cockpit; we lijmen dit draagvlak stevig onder de romp. De beide vleugels, het staartstuk en richtingroer kunnen we het beste zagen uit dun triplex. We buigen twee reepjes karton aan de bovenzijde om, plakken de lipjes tegen de onderzijde van de bovenvleugel en steken de ondereinden met lijm in de daarvoor gemaakte Inkepingen In de onder-vleugel. Staart en hoogteroer worden ingezaagd en in deze uitsparingen kan het ovale richtingroer worden geschoven en vastgelijmd.

Tenslotte het landingsgestel: dit is weer een drietal schroefoogjes met lange schroefstelen, waarvan er twee In iets schuine stand aan de voorzijde worden gedraaid en een in het midden achteraan.

Deze tweedekker wordt wit geschilderd met rode staart en dito motorkap. De propeller kleuren we donkerblauw. Volgende week gaan we twee grote passagiersvliegtuigen maken. Houdt de roltrappen maar vast gereed!

* * * * * * * * * *

EEN SIERADENKISTJE

Van een klein schulfdoosje kunnen we een mooi sieradenkistje maken, waarmee we moeder of oudere zus verrassen. Zowel het laatje als de huls van het doosje gaan we met dun gekleurd papier beplakken. Hoe dat moet gebeuren laten de twee werktekeningen duidelijk zien. Op de bodem van het laatje leggen we een lapje effen stof of vlit en aan één einde ervan hechten we een kleurig koordje, waarvan we de einden uitrafelen tot een kwastje. De bovenkant van het doosje kan met lapjes gekleurd papier worden versierd. Met behulp van de tekening in ruitjes kan het motiefje op elke gewenste grootte worden gemaakt. Wie goed met verf en penseel weet om te gaan kan de versiering daarmee aanbrengen. Als effen gekleurd papier is gebruikt voor het beplakken, dan kunnen we kleine kleurige sterretjes aanbrengen met kleurpotlood.

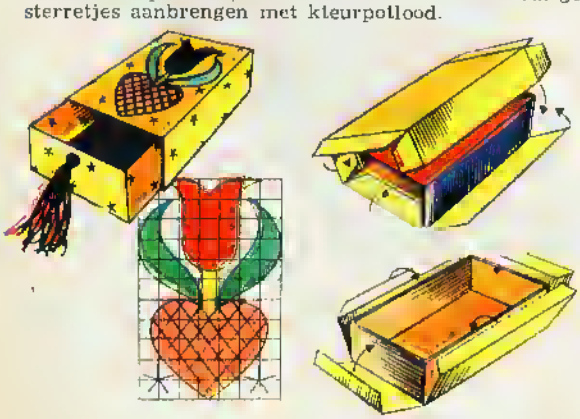

HET WATERRAD

Dit rad, dat een hele tijd kan draaien, drijft vrij in het water. De spil is een zuiver ronde schijf kurk, waarin je de vier armen van dun ijzerdraad of metaaldraad steekt. Zet in 't midden van de spil een vlaggestokje met een kleurig vlaggetje. Je kunt van goed of van papier bijvoorbeeld onze driekleur maken. Pak dan vier kleine kurkjes, die even groot moeten zijn, en prik die aan de uiteinden van de armen. Met wat lijm plak je daarna tegen de brede zijde van de kurkjes een stukje kamfer.

Zet nu het rad in een ronde, met water gevulde kom of schaal en dan zie je al gauw dat het in beweging gaat komen.

Het rad blijft draaien tot de kamfer helemaal uitgewerkt is!

EEN BIERGLAS DOOR EEN SERVETRING DUWEN

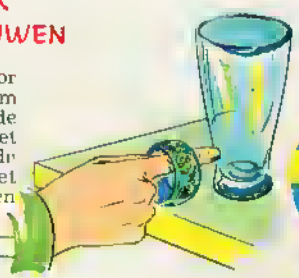

Wie kan een bierglas door een servetring duwen? Om dit onmogelijk klinkende kunstje klaar te spelen, moet je de ring op de rand van de tafel leggen. Dan duw je met je vinger door de ring heen tegen het glas.

Zo heb je dus het glas — met je vinger door de ring — geduwd!

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

WAT ER GEBEURDE:

Nog maar twintig kilometer moeten Pipo, Mammaloe en Klukkluk afleggen op hun kamelen om bij de oase te komen, waar de fakir Kara Ben Mensi woont, die Klukkluk zal kunnen genezen van zijn zweefkwaal! Maar er dreigt een groot gevaar: de Directeur heeft twee woestijnrovers gehuurd en die Zoeff en Poeff liggen nu in een hinderlaag om onze vrienden te gaan overvallen ....

21

DE VERBORGEN SCHAT!

ZOEFF kijkt nog eens over het zandheuveltje, waarachter ze zich verborgen hebben. „Die circusklanten lopen langzaam als slakken," bromt hij. „Hun kamelen hebben stenen poten en slaapkoppen! Het duurt nog een tijd voor ze hier zijn! Tijd genoeg voor een rook-sigaar!" En hij haalt een sigaar tevoorschijn, die hij gekregen heeft als voorschot van de directeur en begint te roken.... „Woestijnroven is een erg saai baantje," zucht hij. „Je

„Wat mankeert Pipo nou?" vraagt Mammaloe. „Kijk nou toch eens, nu gaat hij nog over de grond kruipen ook!"

moet altijd uren wachten voor je aan de slag kunt gaan...."

DE kamelen van Pipo, Mammaloe en Klukkluk lopen inderdaad niet vlug. Dat komt omdat Pipo van dieren houdt en ze niet op wil jagen. En als je achteraf nadenkt, is dat nu ook zijn geluk! Want als ze niet zo langzaam gereden hadden, zou de rover Zoeff achter zijn zandheuveltje, nooit die sigaar opgestoken hebben! Dan zou er nooit gebeurd zijn, wat er nu plaatsvindt! „Ho!" roept Pipo, „kijk daar eens! Een rookwolkje! Een wolkje in de woestijn, dat is raar!" — „Waarom, Pipo?" vraagt Mammaloe. „Misschien zit er iemand aardappeltjes te bakken. Of een eitje! Daar is toch niets raars aan?!" Maar Pipo blijft het vreemd vinden. Vreemd en verdacht! Hij springt van zijn kameel en roept: „Hier blijven, Klukkluk en Mammaloe! Ik ben zo terug!" Vlug rent hij een eindje opzij en begint dan een omtrekkende beweging te maken in de richting van het zandheuveltje, waarachter hij de rookwolkjes ziet opstijgen.... Klukkluk kijkt hem verbaasd na en Mammaloe snapt er niets van. „Wat mankeert Pipo nou?" zegt ze. „Hij maakt zich anders ook nooit zo druk om een rookwolkje! Kijk nou toch eens, nu gaat hij nog over de grond kruipen ook, hij denkt helemaal niet meer om zijn goele goed!"

NOUNOU," zegt Poeff, „waar blijven die witneuzen nou? Als het nog lang duurt, ga ik ook een sigaartje opsteken!" Hij kijkt over het heuveltje en zijn mond valt open van verbazing. „De blanke zonderlingen staan still!" zegt hij, „en de man met de rode neus zie ik niet!" Zoeff dooft zijn sigaar en komt ook loeren. „Ze/ zijn natuurlijk moe," gromt hij. „Ze gunnen hun kamelen een beetje rust! En de rode neus ligt natuurlijk ergens te slapen op de grond!"

Zoeff weet zelf niet dat hij bijna gelijk heeft! Slapen doet Pipo niet, maar.... hij ligt wel op de grond.... vlak achter de twee rovers. Als een vlugge schaduw met een bolhoedje op is Pipo om het heuveltje heen gekropen en hij hoort woord voor woord wat Zoeff en Poeff tegen elkaar zeggen en dat is heel wat!!

Hij schiet bijna in de lach, als hij hoort dat ze hem „de rode neus" noemen, maar hij lacht helemaal niet, als hij de volgende zinnen hoort. „We moeten die bleekmensen vlug vangen!" zegt Poeff tegen Zoeff. „Die dikke man met de hoge hoed zit erop te wachten. En ik heb nog meer te doen vandaag! Zullen we er maar op af gaan?" — „De nietswaardige Poeff kletst maar weer wat," sist Zoeff. „Gebruik je verstand, als we daar naartoe gaan, zien ze ons aankomen en zullen ze vluchten en vechten! Nee, we wachten tot zij hier langs komen en dan „ratsboem" slaan wij toe! We binden ze vast en brengen ze naar de bolle man, die zich directeur noemt!"

ALS een schaduw is Pipo gekomen, als 'n windvlaag zo vlug gaat hij weg van het zandheuveltje! Onder zijn zonnetje ziet hij spierwit van schrik, als hij terugkeert bij Klukkluk en Mammaloe! „Mammaloe," zegt hij, „geef me een slokje water! Dank je wel! Sapperdeflap, er dreigt groot gevaar!" Bij deze woorden

Boven: „Handjes omhoog!" brult Zoeff. „Wij zijn echte rovers!" Rechtsonder: „Ilé, wacht eens! Daar zie ik stofwolkjes!" mompelt de Dikke Deur.

valt Klukkluk kalm van zijn kameel en neemt peinzend een hap zand. „Mij wisten het altijd al," zegt hij moellijk, „het eten en de slokjes kunnen opraken, maar gevarens zijn er altijd genoeg! Veels te veel! O, o, wat zijn ons toch begonnen!" „Still, Klukkluk," zegt Pipo, „het gaat er nu om, hoe het zal aflopen! Ik heb al een plannetje.... en het is heus een goed plan. Moet je luisteren.." Klukkluk kijkt eerst nog zeer somber, maar zijn gezicht klaart op, als hij het plan van Pipo hoort. „Dàt zijn mool," zegt hij. „Dat zijn slim! Jaja, mij wouen dat elgenlijk net zelf gaan zitten verzinnen, als jij mij niet in de rede gevallen was, Pipo! Laten ons maar gauw gaan uitvoeren ons plan, oefoef!"

IN hun hinderlaag beginnen Zoeff en Poeff zich steeds minder op hun gemak te voelen. Ze denken niet meer aan roken, ze liggen de hele tijd over het randje te gluren. „Wat voeren die bleke reizigers uit?" mompelt Zoeff. „Wat een tijden! Waar moet het heen, als eenzame woestijn-karavanen niet meer doorlopen om zich behoorlijk te laten overvallen. O, o, groot is mijn verdriet!" — „Lig niet zo te hullebalken," snauwt Poeff. „We moeten ons aanpassen en opletten! Zie je niet, wat ze aan het doen zijn: ze graven! Er is hier voor ons veel meer winst te maken, veel meer te vangen dan een paar reizigers! Want waar zouden eenzame blanken anders naar graven in het hartje van de woestijn dan naar een Begraven Schat!" Met grote ogen kijken de twee rovers uit de verte toe! Ze zien Pipo en Mammaloe 'n gat graven en na een hele tijd zien ze, hoe het drietal opeens begint te juichen en te springen! „Net wat ik dacht," brult Poeff. „Ze hebben een schat gevonden! Nu is het onze beurt! Kom mee, Zoeff, die schat pakken wij af!"
Als pijlen zo vlug rennen Zoeff en Poeff het heuveltje over, de vlakte in, recht naar de plaats waar onze vrienden bij het gat staan! „Handjes omhoog," brult Zoeff. „Wij zijn echte rovers, we verstaan ons vak! Waar is de schat? O, ik zie het al! Kijk eens, Poeff, een kistje, pak het vlug!"

Poeff springt in de kuil en reikt Zoeff het kistje aan! Dan rennen ze weg, springen op hun paardjes en verdwijnen in de richting van de witte stad Salem Salala!
Het is jammer, dat ze zo juichen, anders hadden ze misschien het geluid gehoord, dat de drie achtergebleven reizigers bij de kuil maakten. „Jipseké joeple!" roept Pipo, „wat een mop!"

ZOALS je weet, had de Dikke Deur een klein kamp opgeslagen even buiten de stad, op een plek, vanwaar hij de terugkomst van zijn gehuurde rovers kon zien! Hij zit daar nu al een halve dag. „Waar blijven Zoeff en Poeff?" mompelt hij. „Zoveel tijd hoeft het toch niet te kosten om Pipo en zijn vrienden te vangen! Hé, wacht eens, daar zie ik 'n paar stofwolkjes! Hé, maar.. maar dat zijn Zoeff en Poeff alléén, ze hebben niemand bij zich.. hoe kan dat nou!" Zoeff en Poeff zijn er al, ze springen van hun paarden en als ze het woedende gezicht zien van de directeur, beginnen ze allebei vlug te praten! „Die reizigers waren niets waard, edele massa," roepen ze. „We hebben iets beters! Kijk eens, een schat! Samen delen, hoor!" De directeur snapt er niets van, maar hij pakt zijn zakmes en peutert de kist open. „Een schat is ook niet mis," broml hij. „Als het genoeg is, hoef ik nooit meer te werken. Dan heb ik Pipo en Klukkluk niet eens nodig! Zo.. eh.. open die kist..! Wat is dat!?" Op de bodem liggen geen goud of edelstenen. Wel een briefje. De directeur leest het langzaam voor. „Dit is een fop-schat. Als je ons vangen wilt, moet je slimmere knechten sturen! Dag, Dikke Deur, je bent er lekker ingevlogen. Pipo!"

Volgende keer: Een tegenvaller!

Walt Disney's

MICKEY en PLUTO

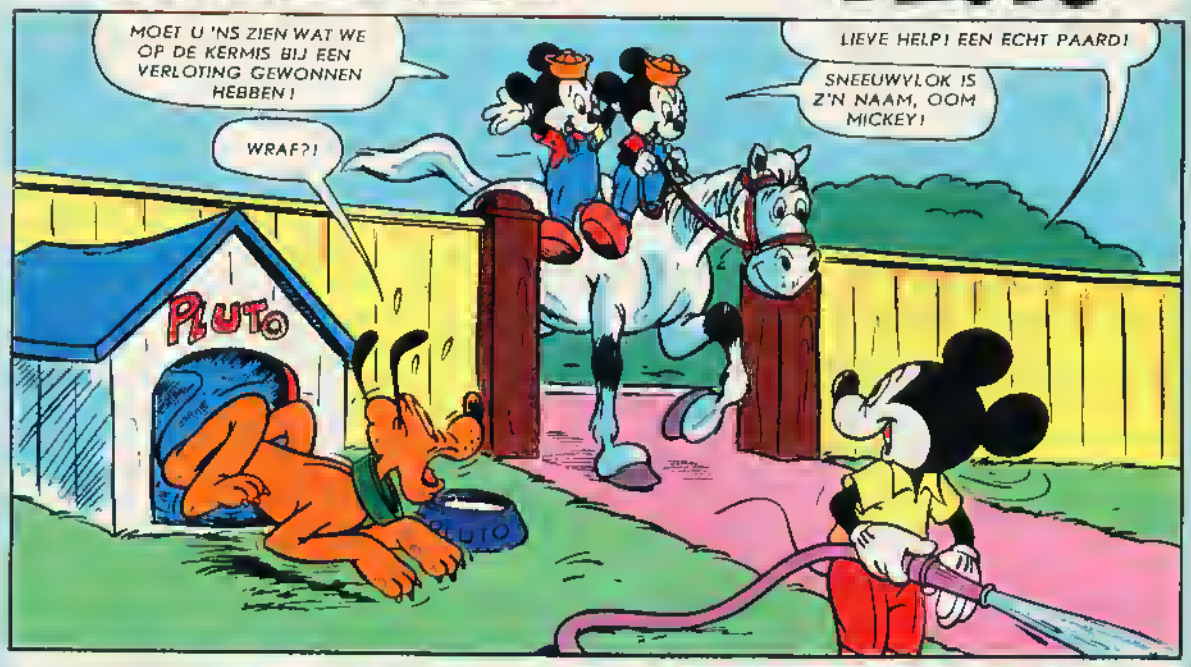

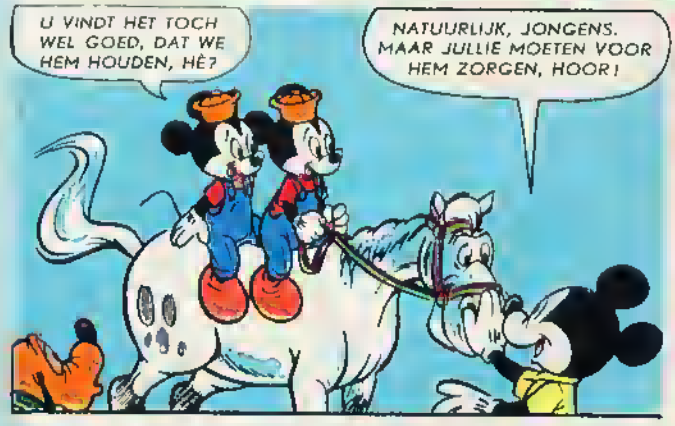

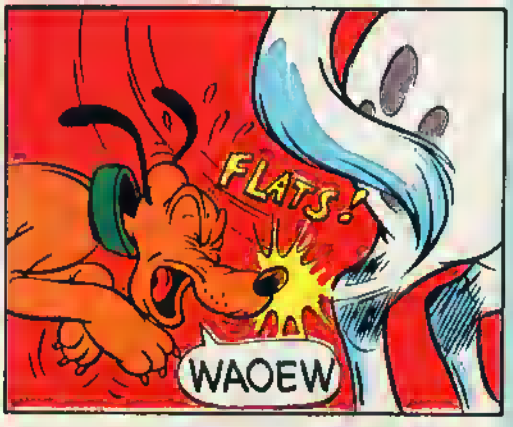

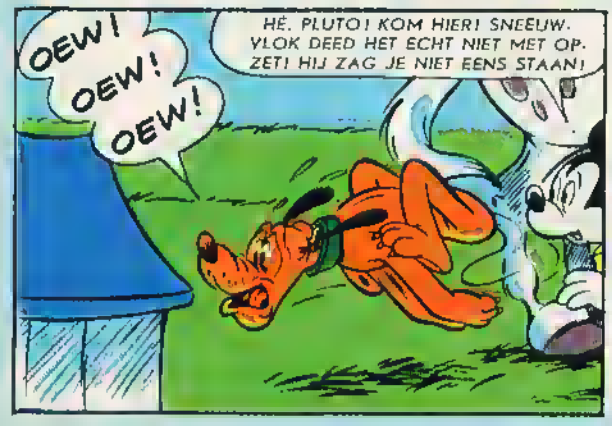

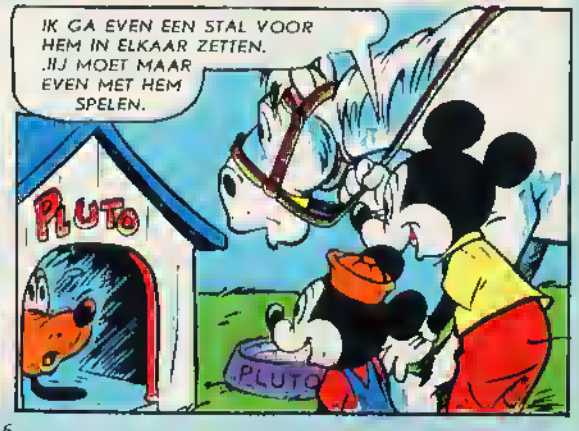

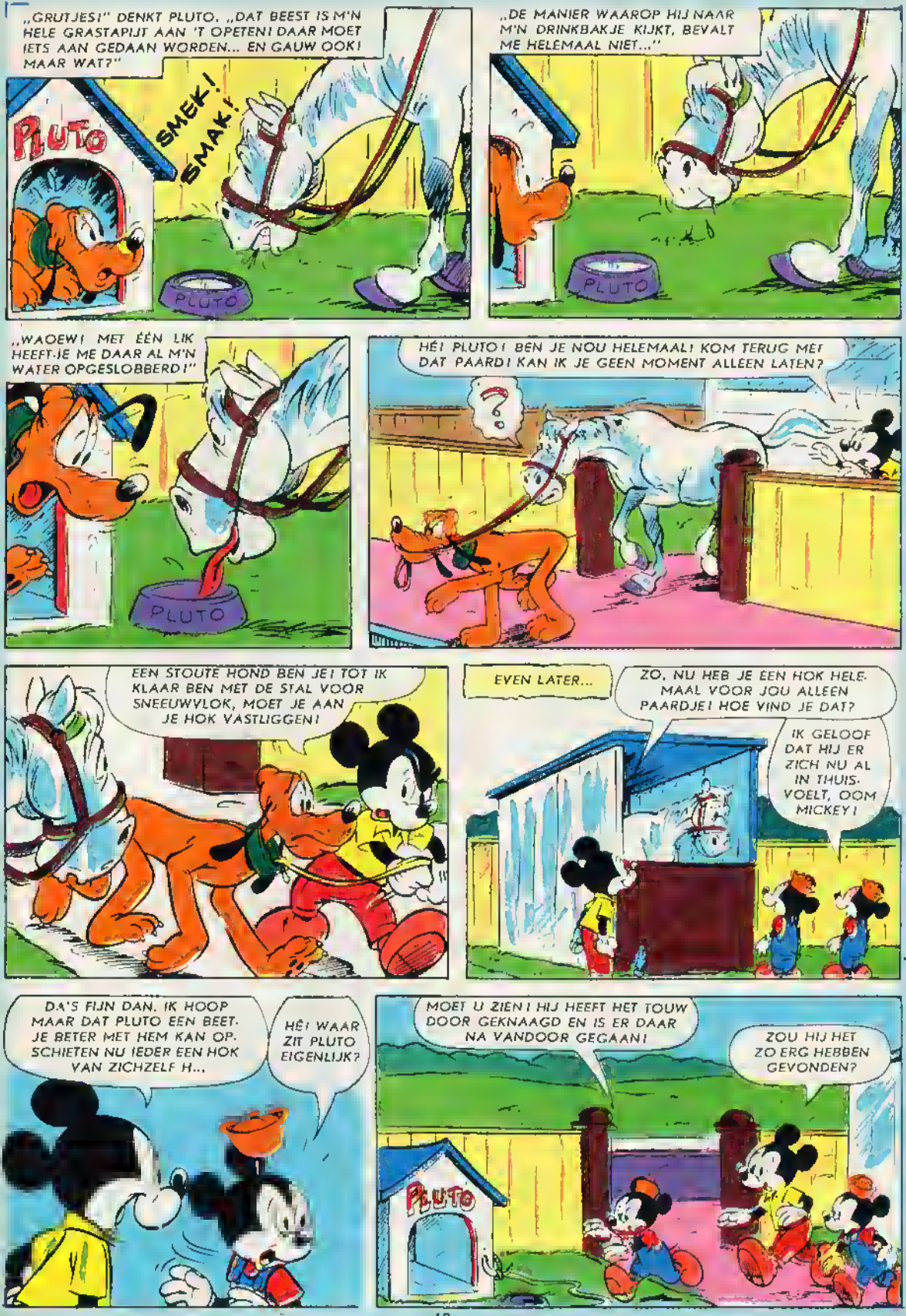
„GRUTJES!" DENKT PLUTO. „DAT BEEST IS M'N HELE GRASTAPIJT AAN 'T OPETEN! DAAR MOET IETS AAN GEDAAN WORDEN... EN GAUW OOK! MAAR WAT?"
PLUTO
SMEK!
SMAK!
PLUTO
„DE MANIER WAAROP HIJ NAAR M'N DRINKBAKJE KIJKT, BEVALT ME HELEMAAL NIET..."
PLUTO
„WAOEW! MET ÉÉN LIK HEEFT-IE ME DAAR AL M'N WATER OPGESLOBBERD!"
PLUTO
HÉ! PLUTO! BEN JE NOU HELEMAAL! KOM TERUG MET DAT PAARD! KAN IK JE GEEN MOMENT ALLEEN LATEN?
?
EEN STOUTE HOND BEN JE! TOT IK KLAAR BEN MET DE STAL VOOR SNEEUWVLOK, MOET JE AAN JE HOK VASTLIGGEN!
EVEN LATER...
ZO, NU HEB JE EEN HOK HELEMAAL VOOR JOU ALLEEN PAARDJE! HOE VIND JE DAT?
IK GELOOF DAT HIJ ER ZICH NU AL IN THUIS VOELT, OOM MICKEY!
DA'S FIJN DAN. IK HOOP MAAR DAT PLUTO EEN BEET. JE BETER MET HEM KAN OPSCHIETEN NU IEDER EEN HOK VAN ZICHZELF H...
HÉ! WAAR ZIT PLUTO EIGENLIJK?
MOET U ZIEN! HIJ HEEFT HET TOUW DOOR GEKNAAGD EN IS ER DAAR NA VANDOOR GEGAAN!
PLUTO
ZOU HIJ HET ZO ERG HEBBEN GEVONDEN?

SJONGE, MAX, IK WIS! NIET DAT PLUTO ZO JALOERS WAS! JIJ?
IK ZAL HET HEM IN IEDER GEVAL WEL 'NS GAUW AFLEREN! DAT WIL ZEGGEN, ALS IK HEM KAN VINDEN TENMINSTE!
UH? DAAR HEEL IN DE VERTE HOOR IK EEN HOND JANKEN!
JA HOOR, HET IS PLUTO!
HIJ IS HET BOS INGEREND! DAN MOET HIJ DUS OOK ECHT VAN PLAN GEWEEST ZIJN VAN HUIS WEG TE LOPEN!
OEWOEWOEWWWOE
LIEVE HELP! EEN WOLF! K-K-KIJK UIT, PL-PLUTO!
GRRRR!
OEWOEW!
(SLIK!) ZELFS MET Z'N TWEEËN KUNNEN WE NIET TEGEN ZO'N WOEST, HONGERIG BEEST OP!
GRAUW!
HINNIK!
DAAR KOMEN PUK EN MAX AAN! HÉ, JONGENS! HIER ZITTEN WE, HOOR
GRRR!
ALS IK U WAS, ZOU IK MAAR UITKIJKEN VOOR DIE HOEVEN, MENEER WOLF!
GRR!

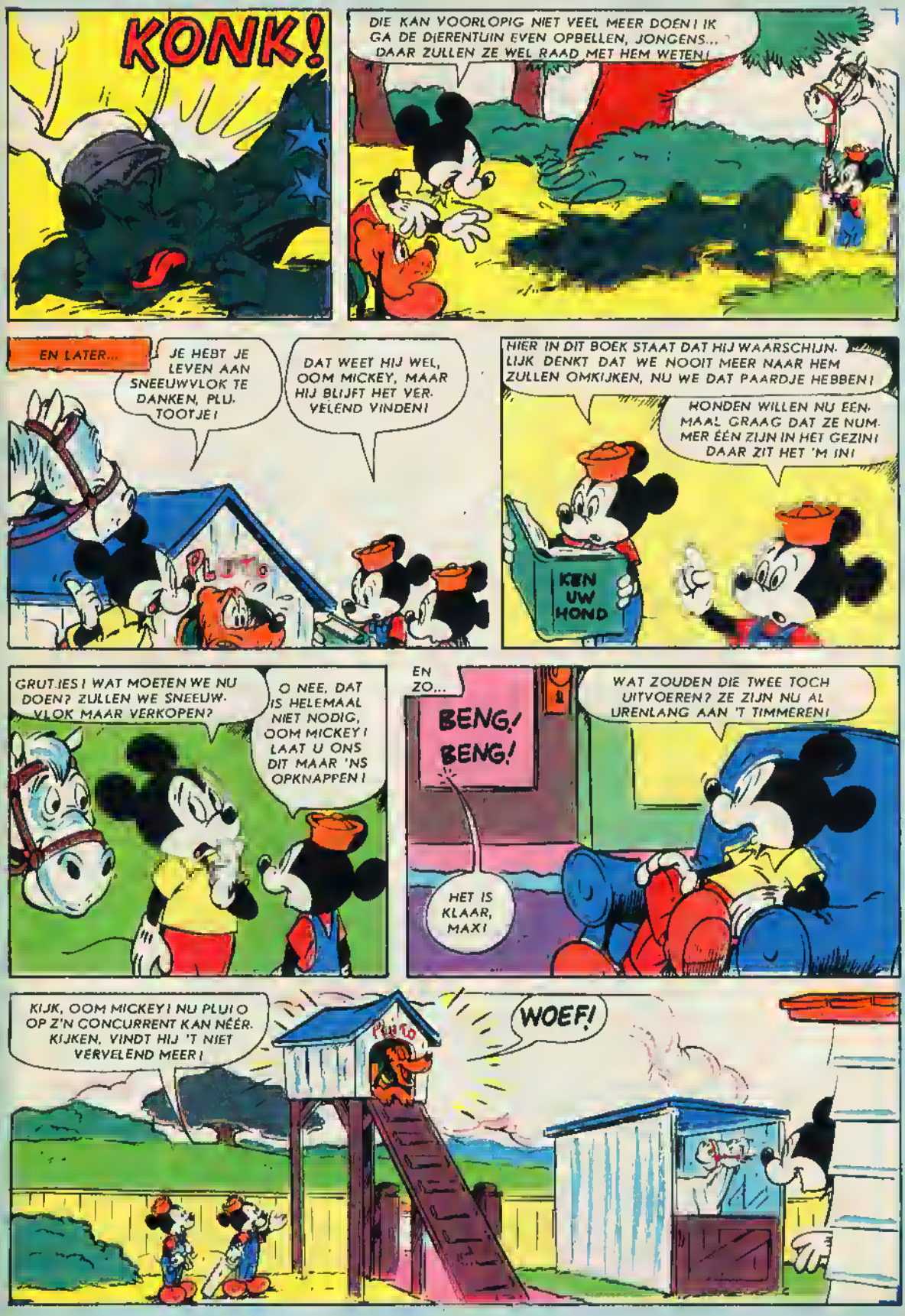
KONK!
DIE KAN VOORLOPIG NIET VEEL MEER DOEN! IK GA DE DIERENTUIN EVEN OPBELLEN, JONGENS... DAAR ZULLEN ZE WEL RAAD MET HEM WETEN!
EN LATER...
JE HEBT JE LEVEN AAN SNEEUWVLOK TE DANKEN, PLU-TOOTJE!
DAT WEET HIJ WEL, OOM MICKEY, MAAR HIJ BLIJFT HET VER-VELEND VINDEN!
PLUTO
HIER IN DIT BOEK STAAT DAT HIJ WAARSCHIJN-LIJK DENKT DAT WE NOOIT MEER NAAR HEM ZULLEN OMKIJKEN, NU WE DAT PAARDJE HEBBEN!
HONDEN WILLEN NU EEN-MAAL GRAAG DAT ZE NUM-MER ÉÉN ZIJN IN HET GEZIN! DAAR ZIT HET 'M IN!
KEN UW HOND
GRUTJES! WAT MOETEN WE NU DOEN? ZULLEN WE SNEEUW-VLOK MAAR VERKOPEN?
O NEE, DAT IS HELEMAAL NIET NODIG, OOM MICKEY! LAAT U ONS DIT MAAR 'NS OPKNAPPEN!
EN ZO...
BENG! BENG!
HET IS KLAAR, MAX!
WAT ZOUDEN DIE TWEE TOCH UITVOEREN? ZE ZIJN NU AL URENLANG AAN 'T TIMMEREN!
KIJK, OOM MICKEY! NU PLUTO OP Z'N CONCURRENT KAN NÉÉR-KIJKEN, VINDT HIJ 'T NIET VERVELEND MEER!
PLUTO
WOEF!

DE VIJF EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

Van Ben, de oude smid, hebben de vijf en Henrietta de geschiedenis vernomen van de Geheimzinnige Heide: hoe daar, jaren geleden, de hele familie Bartels door toedoen van zigeuners verdween . . . Ze besluiten om te proberen de sporen, die de zigeunerjongen Snuif zal achterlaten, te volgen. Na een interessante tocht komen ze bij het kamp van de zigeuners, met wie ze het aan de stok krijgen. De vader van Snuif jaagt hen van het kamp weg. Steekt er een avontuur achter het vreemde gedrag van de zigeuners?

DIE avond, aan het eten, vertelden de vijf mevrouw en Kapitein Johnson, wat ze die middag hadden beleefd.

„Sporen!" zei mevrouw Johnson. „Heeft Snuffel jullie ingewijd in de geheime tekens van de zigeuners? Jongens, ik vind het helemaal niet prettig dat jullie je met die zigeuners bemoeien. Het zijn onbetrouwbare, driftige mensen."

„Hebt u het verhaal van de Bartels wel eens gehoord?" zei Henry en ze ging er al voor zitten om het in geuren en kleuren te vertellen.

„Nee, maar ik ben er op het ogenblik helemaal niet nieuwsgierig naar," zei mevrouw, die Henry's gewoonte kende, om haar eten te laten staan, als ze aan een van haar verhalen begon. „Is het weer een van jouw beroemde verhalen? Wacht er dan maar mee, tot we gegeten hebben."

„Het is niet een van Henry's beroemde verhalen," zei George, die niet kon hebben dat Henry in het middelpunt van de belangstelling kwam te staan, terwijl dit een aangelegenheid was die hun allemaal aanging. „Het is een verhaal, dat de oude Ben ons heeft verteld. Julian, vertel jij het maar!"

„Niemand gaat het nu vertellen," zei de kapitein. „Jullie waren toch al te laat voor het eten, we hebben op jullie moeten wachten, ga dus nu eerst maar eens eten, dan komen die verhalen later wel."

De jongeren, die ook mee aan tafel zaten, keken teleurgesteld. Ze hadden gehoopt, weer een van Henry's spannende verhalen te horen te krijgen. Maar Kapitein Johnson was moe en hij had honger.

„Ben is een man op hoge leeftijd, zoals u al zei," zei Henry, tussen twee happen door. „Hij....."

„En nu geen woord meer, Henrietta," zei de kapitein kort. Henry kreeg een kleur, George

Een nieuw verhaal van de Vijf, door ENID BLYTON, met tekeningen van TED MATHIJSEN.

grijnsde en gaf Dick onder tafel een schop. Dat wil zeggen, ze dacht dat ze Dick schopte, maar in werkelijkheid raakte ze Henry, die haar een volle minuut lang woedend aankeek.

„O, mensen," dacht Annie. „En we hebben juist zo'n heerlijke dag gehad! Moet die nu zo eindigen? Het zal wel komen, doordat we allemaal een beetje moe en prikkelbaar zijn."

„Waarom heb je me geschopt?" begon Henry, onmiddellijk nadat ze van tafel opgestaan waren.

„Houdt op, jullie twee," zei Julian. „Ze wilde natuurlijk mij schoppen of Dick."

Henry zweeg. Ze vond het helemaal niet prettig, om van Julian een terechtwijzing te krijgen. George keek ook opstandig en ging er met Timmy vandoor.

Dick gaapte. „Wat valt er nog te doen? Is al het werk gedaan?" vroeg hij. „Vertel me alsjeblieft niet dat er nog afgewassen moet worden. Ik voel dat ik het niet voor elkaar zou brengen, zonder 't een en ander te breken."

Mevrouw Johnson hoorde hem en lachte. „Nee," zei ze, „maak je niet ongerust, vandaag hoeft er niet afgewassen te worden. De werkster heeft het gedaan. Ga maar even naar de paarden kijken en let erop dat Jenny en Flash niet bij elkaar staan; je weet, dat ze om een of andere reden elkaar slecht kunnen verdragen en elkaar bijten en schoppen."

„Goed, mevrouw Johnson," zei William, die eensklaps kwam opduiken. „Ik zal er wel even voor zorgen."

George, die geen raad met haar houding wist, liep hoos de kamer uit, op de voet gevolgd door Timmie.

„Echt iets voor tante Hanna en tante Lucy, om nu te komen opdagen!"

„Je bent een volmaakte staljongen, William," zei mevrouw Johnson en streek hem glimlachend over zijn haar. „Ik wou, dat we je hier voor goed konden houden."
„Ik wou, dat u dat meende," zei William ernstig. Hij zou niets liever willen dan staljongen worden op de boerderij. Met een tevreden gezicht huppelde hij weg.
„William heeft blijkbaar alles al gedaan, wat er gedaan moest worden," zei mevrouw Johnson. „Jullie kunnen wel gaan slapen. Je bent vast en zeker moe, na de lange rit die je vandaag hebt gemaakt. Hebben jullie al plannen voor morgen?"
„Nog niet," zei Julian en onderdrukte een geeuw. „Dus als we iets voor u moeten doen, moet u het maar zeggen."
„We zullen morgen wel zien," zei mevrouw Johnson en wenste hen welterusten. De jongens wensten de meisjes ook welterusten en gingen naar de stal.
„We hebben helemaal vergeten ons uit te kleden en te wassen," zei Julian gapend. „Hoe komt het toch dat we hier altijd zo slaperig zijn? Ik kan m'n ogen bijna niet meer open houden en het is nog geen negen uur!"
De nieuwe dag bracht nieuwe dingen. Er kwam een brief voor Henry die haar woedend maakte. Er kwamen twee brieven voor

mevrouw Johnson, waarvan de inhoud voor haar aanleiding was, om dadelijk druk in de weer te gaan. Er kwam een telegram voor kapitein Johnson en toen hij het gelezen had, ging hij onmiddellijk naar het station.
De brief van Henrietta kwam van haar twee oud-tantes. Ze deelden haar mee, dat ze die dag en de volgende dag in de buurt zouden zijn en dat ze daarom van plan waren, haar te komen halen en mee uit te nemen.
„Bah!" zei Henry ondankbaar. „Net iets voor tante Hanna en tante Lucy, om nu te komen opdagen en me weg te halen. Net nu Julian en Dick er zijn en nu we zoveel plezier hebben! Kan ik hen niet opbellen en zeggen dat ik het veel te druk heb, mevrouw Johnson?"
„Natuurlijk niet," zei mevrouw Johnson verontwaardigd. „Dat zou heel onbeleefd zijn, Henry, dat weet je zelf ook wel. Je bent hier de hele vakantie. Stel je voor, dat je niet twee dagen zou over hebben voor die twee oude dames! Om de waarheid te zeggen, ik zal blij zijn als die tantes van je zich een paar dagen over je ontfermen."
„Waarom?" vroeg Henry verbaasd. „Ben ik dan zo lastig geweest?"
„Dat niet, maar ik heb vanmorgen een brief gekregen dat er onverwachts nog vier kinderen komen. Ze zouden eerst pas volgende week komen en dan zouden drie anderen weggegaan

„Julian, luister eens, ik moet je dringend even spreken!" zei Annie.

zijn. Maar ja, het is niet de eerste keer, dat zoiets gebeurt! Waar ik ze te slapen moet leggen, is me een raadsel!"

„O," zei Annie en ze keek mevrouw Johnson verschrikt aan, „moeten Julian en Dick nu naar huis? U had op hen niet gerekend; ze kwamen zo maar aanwaaien."

„Ja, dat weet ik," zei mevrouw Johnson. „Daar zijn we tot op zekere hoogte wel aan gewend. Bovendien vind ik het prettig, er een paar grote jongens bij te hebben, die kunnen me zo fijn helpen. Laten we nu eens even kalm nadenken; wáár kunnen die kinderen slapen?"

Kapitein Johnson stak zijn hoofd om de deur. „Ik heb net een telegram gekregen, vrouw," zei hij. „Ik moet dadelijk naar het station. De twee paarden die ik gekocht heb, zijn aangekomen: twee dagen eerder dan ik verwacht had. Het komt me heel slecht uit!"

„O, er zijn soms van die dagen!" zei mevrouw Johnson met een zucht. „Met hoeveel mensen zullen we hier dan zijn en hoeveel paarden hebben we dan? Nee, ik kan vanmorgen niet meer denken! Ik ben helemaal in de war!"

Annie voelde dat het jammer was dat zij en George en de jongens niet hun koffers konden pakken en naar huis gaan. Tenslotte had mevrouw Johnson haar plannen erop gebaseerd dat zij en George 'n dag of drie vier geleden al naar huis zouden zijn, maar nu had ze er nog twee gasten bijgekregen!

Annie ging op zoek naar Julian. Hij zou wel weten, wat er gedaan moest worden.

„Julian, luister eens, ik moet je spreken!" riep Annie.

„Wat is er? Toch niet weer ruzie tussen George en Henry? Want als dat het is, wil ik niet naar je luisteren!"

„Nee, het is heel iets anders," zei Annie. „Het gaat over mevrouw Johnson. Ze krijgt eensklaps vier gasten erbij en de anderen gaan pas volgende week weg. Ze weet niet, wat ze beginnen moet en ik dacht: misschien kunnen wij haar helpen. Want tenslotte had ze niet gedacht, dat wij vieren hier deze week nog zouden zijn."

„Dat is waar," zei Julian en ging erbij zitten. „Daar moet ik eens even over piekeren!"

„Het is doodsimpel!" zei Dick. „We nemen een paar tenten, een flinke voorraad eten en we trekken de hei op. Dat is toch zeker geweldig!" — „O ja," riep Annie uit en haar ogen begonnen te glinsteren. „Dick, dat is 'n reuze goed idee. Mevrouw Johnson heeft dan geen omkijken meer naar ons, naar Timmie ook niet en wij zouden een paar fijne dagen hebben!"

„Het plan heeft een heleboel voor en niets tegen," zei Julian. „Tenten hebben wij bij ons, Annie. Ze zijn niet groot, maar voor een paar dagen wel groot genoeg. Grondzeilen en wat we verder nodig hebben, kunnen we lenen. Het heeft de laatste dagen niet geregend; de hei is dus zo droog als kurk!"

„Ik ga het George vertellen!" jubelde Annie. „O, Julian, laten we vandaag nog gaan, dan zijn we weg voor die nieuwe gasten arriveren. Kapitein Johnson verwacht vandaag ook nog twee paarden. Hij zal blij zijn, als we van de vloer zijn." Ze rende weg om George het grote nieuws te vertellen. George was bezig tuig te poetsen, iets wat ze graag deed. Ze luisterde naar het opgewonden verhaal van Annie. Henry was er ook bij. Ze luisterde met een lang gezicht en toen het nieuws verteld was, werd haar gezicht nog langer.

„O, wat jammer," zei ze, toen Annie klaar was. „Als die tantes van me niet gekomen waren, had ik met jullie kunnen meegaan. O, waarom moesten die nu ook net vandaag komen! Is het niet om dol te worden?"

Maar George noch Annie vonden het om dol te worden. Ze waren in hun hart juist heel blij, dat ze er weer met hun vijven op uit konden trekken — met Timmie natuurlijk — zoals ze al zovaak gedaan hadden. Maar als de tantes niet op dit gelukkige moment waren komen opdagen om beslag te leggen op Henry, zouden de vijf Henrietta wel hebben moeten vragen om mee te gaan! Maar George liet niet merken, hoe prettig ze het vond dat ze op de hei kon gaan kamperen! Zij en Annie probeerden de arme Henry te troosten en toen gingen ze naar de boerderij om de nodige afspraken te maken.

„Dat plannetje van Dick is lang niet gek!" zei mevrouw Johnson. „Een heleboel problemen zijn nu opeens van de baan. Ik weet, dat jullie 't niet erg vinden! integendeel: je wilt niets liever dan op de hei gaan kamperen. Jammer, dat die arme Henry niet kan meegaan, maar ze moet nu eenmaal naar haar tantes, daar zit niets anders op. De oude mensjes zouden heel erg beledigd zijn, als ze hen afzegde."

„Ja, natuurlijk moet ze gaan," zei George ernstig. Zij en Annie keken elkaar aan. Arme Henry, maar toch was het wel prettig, dat ze een poosje weg was.

Iedereen had het eensklaps verschrikkelijk druk. Dick en Julian maakten hun bagage los, om te kijken wat ze wèl bij zich hadden en wat niet. Mevrouw Johnson zocht grondzeilen voor hen op en kampeerdekens. In de boerderij bleek alles te zijn, wat de kinderen nodig hadden!

„Jullie zullen veel bagage hebben," zei mevrouw Johnson. „Het is een geluk dat de weerberichten goed zijn, anders moesten jullie ook nog regenjassen meenemen! Maar jullie trekken zeker niet ver de hei op? Het spreekt vanzelf dat je terug moet komen, als je merkt dat je iets vergeten hebt of als je gebrek aan eten krijgt."

Willlam wilde ook meegaan om te helpen dragen, maar dat wimpelden ze af. Ze wilden er met hun vijven op uit trekken, zoals ze altijd gedaan hadden!

Eindelijk stonden ze gepakt en gezakt; ze gingen afscheid nemen van Henry. Ze keek hen treurig aan. Ze droeg nu een rok en een blouse en een kort wollen jasje. Ze was haast niet te herkennen en ze zette een gezicht, alsof ze totaal geen vreugde meer kende in haar jonge leven „Waar gaan jullie naar toe op de hei?" vroeg ze. „Langs de spoorlijn?"

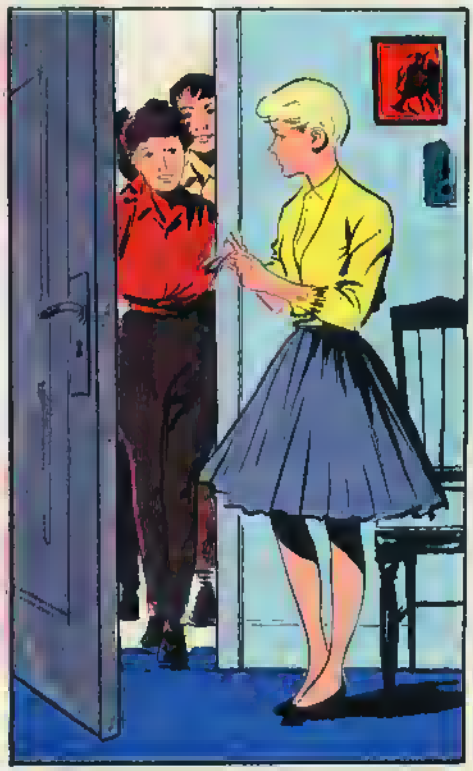

Ze keek alsof ze totaal geen vreugde meer kende in haar jonge leven. „Waar gaan jullie naartoe op de hei?" vroeg ze.

„Ja, dat zijn we wel van plan," zei Julian. „We zullen wel zien waar we terecht komen. Bovendien kunnen we niet verdwalen, als we de spoorlijn houden."

„Amuseer je, Henry," zei George met een grijns. „Ze noemen je zeker Henrietta?"

„Ja," zei Henry en trok haar handschoenen aan. „Dag jongens. Blijf alsjeblieft niet te lang weg. Gelukkig maar dat jullie allemaal zo hongerig zijn; na een paar dagen moet je wel terug komen om meer eten te halen!" Lachend verlieten ze de boerderij. Ze sloegen de weg naar de hei in. „Daar gaan we dan weer!" zei George tevreden. „Zonder die kletskous van een Henry."

„Ze is heus zo kwaad nog niet," zei Dick. „Maar ik ben met je eens dat het fijn is, weer eens met het oude vertrouwde stel onder elkaar te zijn!"

Daar gaan ze dan! Ze weten niet, wat hun te wachten staat, anders hadden ze zich misschien wel bedacht! Misschien .... want voor een avontuur zijn ze altijd te vinden. En dat komt!

RAKKER

DOOR Walt Disney

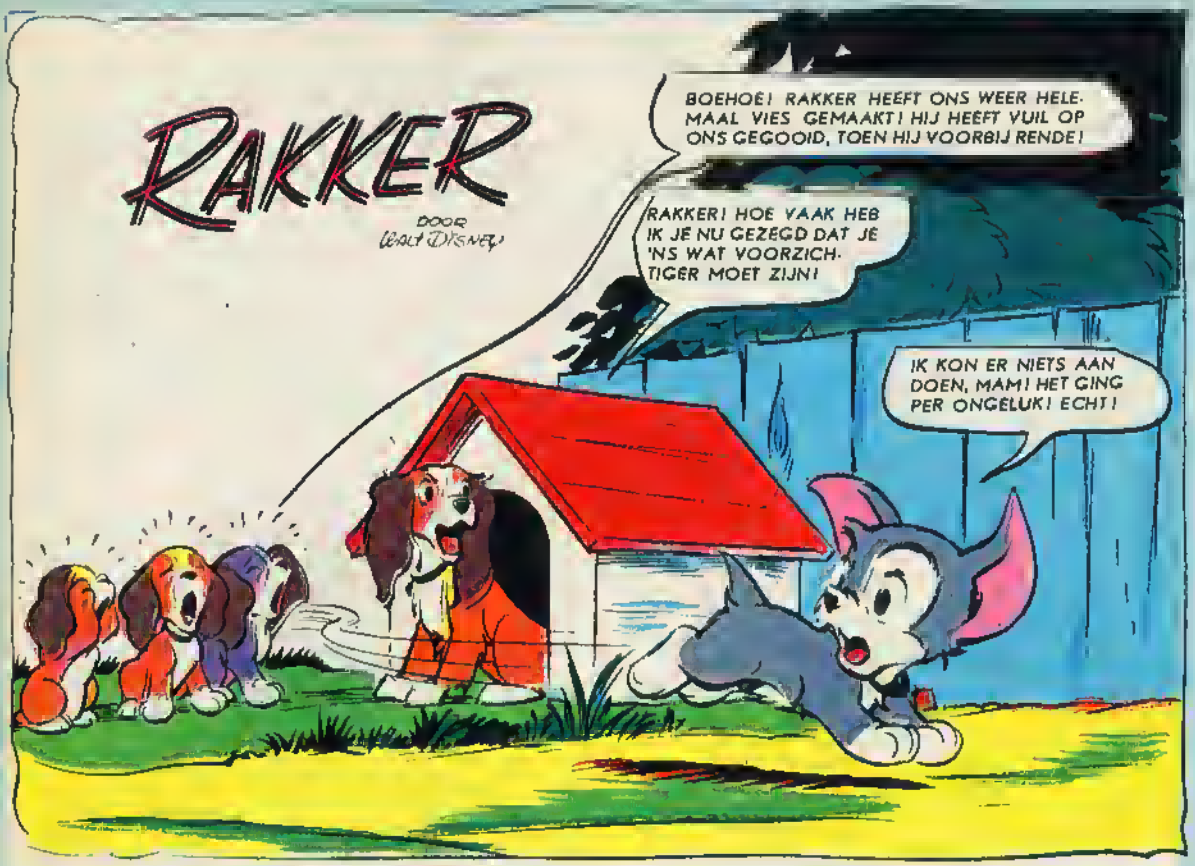

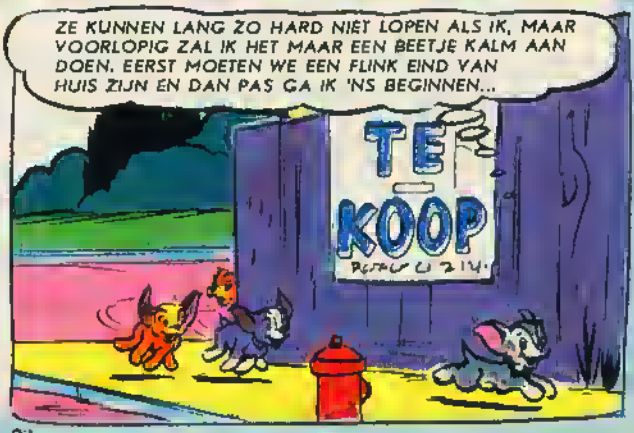

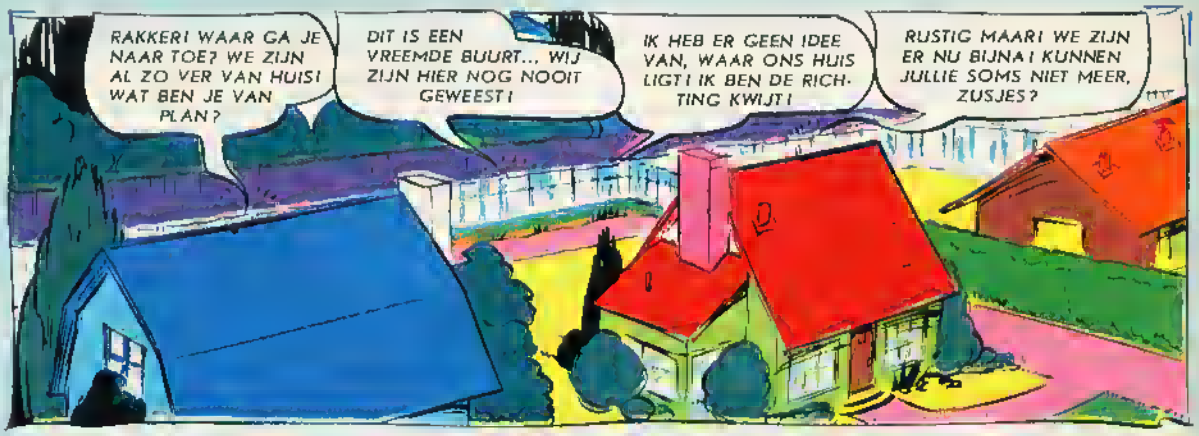
RAKKER! WAAR GA JE NAAR TOE? WE ZIJN AL ZO VER VAN HUIS! WAT BEN JE VAN PLAN?
DIT IS EEN VREEMDE BUURT... WIJ ZIJN HIER NOG NOOIT GEWEEST!
IK HEB ER GEEN IDEE VAN, WAAR ONS HUIS LIGT! IK BEN DE RICHTING KWIJT!
RUSTIG MAAR! WE ZIJN ER NU BIJNA! KUNNEN JULLIE SOMS NIET MEER, ZUSJES?

HIER IS DE RAND VAN DE STAD. DAT IS WEL VER GENOEG... IK ZOU TOCH OOK WEER NIET WILLEN DAT ZE ZO ERG VERDWAALDEN, DAT IK ZE NOOIT MEER TERUG ZAG!

RAKKER! WAAR BEN JE NAAR TOE GEGAAN? JOEHOE!!
ALS ZE STRAKS MERKEN DAT IK ER NIET MEER BEN, ZULLEN ZE TENMINSTE 'NS EEN REDEN HEBBEN OM TE GAAN HUILEN! MISSCHIEN ZULLEN ZE HIERNA FLINKER ZIJN EN NIET GAAN SCHREEUWEN, ALS ER ALLEEN WAT VUIL OVER ZE GEGOOID WORDT!

ALS ZE EEN UURTJE RONDGEDWAALD HEBBEN EN GOED IN ANGST ZITTEN, GA IK ZE WEL WEER OPHALEN EN DAN ZULLEN ZE ME HUN HELE LEVEN ERG DANKBAAR BLIJVEN!

MAAR VIJF MINUUTJES DAARNA AL...
HET IS NATUURLIJK ONZIN OM ME ONGERUST TE MAKEN... MAAR JE KUNT NOOIT WETEN, WAT ER MET ZE GAAT GEBEUREN... OF WAAR ZE NAAR TOE GAAN EN ZO...

JE HEBT BEST KANS DAT ZE EEN WOLF TEGENKOMEN OF EEN WILDE KAT, ALS ZE EEN EIND HET BOS INGAAN! EN DAN WETEN ZE NATUURLIJK NIET, WAT ZE MOETEN DOEN!

Z-ZE ZIJN N-NU WEL LANG GENOEG VERDWAALD GEWEEST! IK... IK ZAL ZE MAAR NIET LANGER IN ANGST LATEN ZITTEN. IK GA ZE OPHALEN!

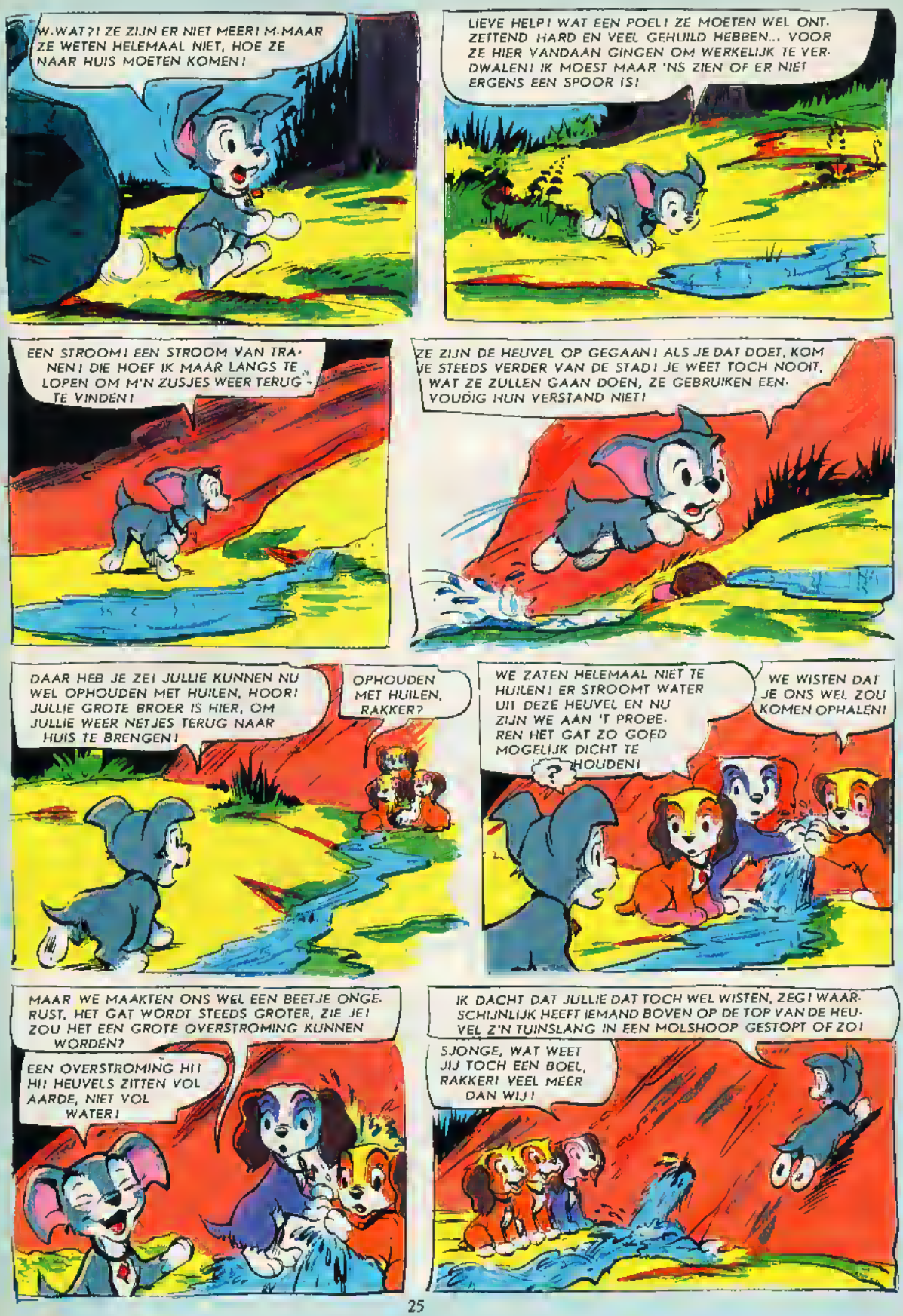
W-WAT?! ZE ZIJN ER NIET MEER! M-MAAR ZE WETEN HELEMAAL NIET, HOE ZE NAAR HUIS MOETEN KOMEN!
LIEVE HELP! WAT EEN POEL! ZE MOETEN WEL ONTZETTEND HARD EN VEEL GEHUILD HEBBEN... VOOR ZE HIER VANDAAN GINGEN OM WERKELIJK TE VERDWALEN! IK MOEST MAAR 'NS ZIEN OF ER NIET ERGENS EEN SPOOR IS!
EEN STROOM! EEN STROOM VAN TRANEN! DIE HOEF IK MAAR LANGS TE LOPEN OM M'N ZUSJES WEER TERUG TE VINDEN!
ZE ZIJN DE HEUVEL OP GEGAAN! ALS JE DAT DOET, KOM JE STEEDS VERDER VAN DE STAD! JE WEET TOCH NOOIT, WAT ZE ZULLEN GAAN DOEN, ZE GEBRUIKEN EENVOUDIG HUN VERSTAND NIET!
DAAR HEB JE ZE! JULLIE KUNNEN NU WEL OPHOUDEN MET HUILEN, HOOR! JULLIE GROTE BROER IS HIER, OM JULLIE WEER NETJES TERUG NAAR HUIS TE BRENGEN!
OPHOUDEN MET HUILEN, RAKKER?
WE ZATEN HELEMAAL NIET TE HUILEN! ER STROOMT WATER UIT DEZE HEUVEL EN NU ZIJN WE AAN 'T PROBEREN HET GAT ZO GOED MOGELIJK DICHT TE HOUDEN!
WE WISTEN DAT JE ONS WEL ZOU KOMEN OPHALEN!
MAAR WE MAAKTEN ONS WEL EEN BEETJE ONGERUST, HET GAT WORDT STEEDS GROTER, ZIE JE! ZOU HET EEN GROTE OVERSTROMING KUNNEN WORDEN?
EEN OVERSTROMING HI! HI! HEUVELS ZITTEN VOL AARDE, NIET VOL WATER!
IK DACHT DAT JULLIE DAT TOCH WEL WISTEN, ZEG! WAARSCHIJNLIJK HEEFT IEMAND BOVEN OP DE TOP VAN DE HEUVEL Z'N TUINSLANG IN EEN MOLSHOOP GESTOPT OF ZO!
SJONGE, WAT WEET JIJ TOCH EEN BOEL, RAKKER! VEEL MEER DAN WIJ!

ZO, IK BEN BIJNA OP HET TOPJE NU...
LIEVE HELP! ER IS HIER GENOEG WATER OM DE HELE WERELD TE LATEN ZINKEN!
DUCKSTAD WATER RESERVOIR
HOE IS HET MET DE MOL?!
HEB JE HEM NOG KUNNEN REDDEN?
WAAROM HEB JE DE KRAAN NIET DICHT-GEDRAAID?
VLUG! HOUDEN JULLIE JE POOTJES WEER VOOR HET GAT, VOOR WE EEN ENORME OVERSTROMING KRIJGEN!
IK GA METEEN HULP HALEN!
GRUTJES! WE HEBBEN ER NU WEL ZES OF ZEVEN POOTJES VOOR NODIG! KOM JE GAUW TERUG, RAKKER?
WAF! WAF! WAF!
GA WEG, JIJ! JE HEBT EEN PENNING OM, JOU MAG IK NIET EENS VANGEN!
AU!
AL HEB JE DAN EEN PENNING OM, DAAROM KUN JE NIET ZOMAAR ONGESTRAFT IN M'N BENEN BIJTEN, MORMEL! IK ZAL JE WEL KRIJGEN!!
H-HELP! WE HEBBEN GEEN POOTJES GENOEG MEER, RAKKER! WE KUNNEN HET ECHT NIET VEEL LANGER HOUDEN! HEB JE IEMAND OPGEHAALD?
EEN HEEL BOZE MAN KOMT ACHTER ME AAN!
UH? DIE HONDJES HEBBEN EEN LEK IN HET RESERVOIR ONTDEKT! DAT... DAT HAD EEN RAMP KUNNEN WORDEN!
KEF! SLIK! BLUB!
SPLOESJ!

ZE HEBBEN ME ER NOG MAAR NET OP TIJD BIJ GEHAALD! DIT ROTSBLOK ZAL HET WEL EEN TIJDJE HOUDEN!

JULLIE MOGEN WEL TROTS ZIJN, JONGENS! ALS JULLIE ER NIET WAREN GEWEEST, HAD DE STAD WAARSCHIJNLIJK EEN PAAR DAGEN GEEN DRINKWATER GEHAD!

SJONGE, DAN ZIJN WE DUS NOG HELDEN OOK!

IK MOET EERLIJK TOEGEVEN DAT IK ME HEEL ERG IN JULLIE VERGIST HEB, HOOR! TOEN ER IETS ERGS GEBEURDE, WAREN JULLIE OPEENS HELEMAAL GEEN HUILEBALKEN MEER!

NOU, WE MOESTEN TOCH WEL DOEN WAT ER GEDAAN MOEST WORDEN!

EEN OVERSTROMING ZOU VERSCHRIKKELIJK GEWEEST ZIJN! MOET JE JE EENS INDENKEN, DE HELE STAD ONDER WATER! EN DAN DAARNA BOVEN. DIEN GEEN DRINKWATER! ALS JULLIE DAT GAT NIET HADDEN DICHTGEHOUDEN, WAS ER WERKELIJK EEN RAMP GEBEURD!

WEET JE, RAKKER, WIJ HEBBEN ER OOK IETS VAN GELEERD! WE HEBBEN ELKAAR BELOOFD NOOIT MEER TE HUILEN OM KLEINE DINGEN!

NEE MAAR, WAT ZIJN JULLIE PRACHTIG SCHOON, ZEG!

RAKKER! NATUURLIJK ZIT JIJ WEER ONDER HET STOF EN VUIL! FOEI TOCH!

ALLE VEREN OP EEN HONDESTAART! DAT IK DAAR NIET AAN GEDACHT HEB!

ALS WE GEEN HELDEN WAREN GEWEEST, EN NIET DAT GAT HADDEN DICHTGEHOUDEN, WAS ER GEEN DRINKWATER GEWEEST, MAAR OOK GEEN BADWATER!

MOET JE NU TOCH ZIEN, ZEG...

RAKKER HUILT OOK OM NIETS, HÉ?!

TOM POES EN DE TRILLINGS

BUL SUPER EN ZIJN BENDE HADDEN PROFESSOR PRLWYTZKOFSKI ONTVOERD EN ZIJN UITVINDING GESTOLEN. HET WAS HEEL GEVAARLIJK DAT DIE VREEMDE TRIL-UITVINDING NU IN DE HANDEN VAN DAT STEL SCHURKEN WAS EN DAAROM VIELEN NU COMMISSARIS BULLE BAS EN ZIJN AGENTEN DE FABRIEK AAN, WAARIN SUPER EN ZIJN BANDIETEN ZICH HADDEN VERSCHANST. SUPER HAD EEN ENORM WAPEN AAN DE UITVINDING EN HET WAS SLECHT MET DE POLITIE AFGELOPEN, ALS TOM POES ER NIET WAS GEWEEST.

KOM MEE PROFESSOR! WE MOETEN BUITEN ZIJN VOOR DE FABRIEK IN DE LUCHT VLIEGT!

MAAR MIJN MOOIE TRILVINDING ZAL VERNIETIGD WORDEN! PRAWI LAAT LOS! IK WIL MIJNE APPARATEN REDDEN!

MAAR HET WAS JUIST DE BEDOELING VAN TOM POES DAT DE UITVINDING VERNIETIGD ZOU WORDEN, VOORDAT SUPER ER ALLERLEI LELIJKE DINGEN MEE DEED.

DOOR DE KORTSLUITING, DIE TOM POES IN HET LABORATORIUM HAD LATEN ONTSTAAN, WAS HET TROUWENS AL NIET MEER MOGELIJK OM DAAR BINNEN TE GAAN. BLIKSEMSTRALEN FLITSTEN KNETTEREND DOOR EN OVER ELKAAR...

INTUSSEN BEREIDDE SUPER ZICH VOOR OM DE AANVAL VAN DE POLITIE AF TE SLAAN. HIJ WAS ER ZEKER VAN DAT DIT HEM WEL MET HET TRILWAPEN ZOU LUKKEN. MAAR ALS HIJ GEWETEN HAD DAT ZIJN FABRIEK OP HET PUNT STOND IN DE LUCHT TE VLIEGEN, ZOU HIJ NIET ZO RUSTIG GEWEEST ZIJN!

DAAR KOMEN ZE! HOU JE KLAAR, JONGENS!

WE ZULLEN DIE DIENDERS WEGBLAZEN! ZODRA IK HET TEKEN GEEF, KRIJGEN ZE DE VOLLE LADING UIT JULLIE TRIL-SPUITEN.
KLAAR? . . . VUUR!!
BAM
EEN AARD-TRILLING! EEN ATOOMB-BEVING! DE SCHURK H-HEEFT ONS ALLEMAAL D-DOOD GETRILD!
NEE, DIT WAS NIET HET WERK VAN SUPER. DE FABRIEK IS IN DE LUCHT GEVLOGEN!
KIJK MAAR, DE SCHURKEN ZIJN ER ZELF VEEL ERGER AAN TOE!

HAAL ZE NAAR BENEDEN, ARRESTEER ZE EN BRENG ZE OP! NAAR HET GEVANG MET ZE!

ZO . . . UMPF! DAT ZAL EEN LES VOOR ZE ZIJN OM VOORTAAN NIET MEER MET GEVAARLIJKE UITVINDINGEN TE SPELEN. DAAR KOMEN ONGELUKKEN VAN.

HET KWAM NIET DOOR SUPER, HEER OLLIE, MAAR OMDAT IK KORTSLUITING IN HET LABORATORIUM HEB GEMAAKT. DAARDOOR VLOOG DE HELE ZAAK DE LUCHT IN.
TOM POES! JIJ?

LAAT IK JE DAN ÉÉN DING ZEGGEN, JONGE VRIEND. ALS JE WEER EENS FABRIEKEN OPBLAAST, MAG JE EERST WELEENS KIJKEN, OF IK NIET TE DICHT IN DE BUURT BEN. IK BEN ZWAAR GETROFFEN DOOR VALLEND GESTEENTE. DAAR HOUD IK NIET VAN.

ER WAS NOG IEMAND, DIE ZICH ZWAAR GETROFFEN VOELDE...
ACH, MIJN MOOIE TRILVINDING...ACH, MIJNE KOSTELIJKE APPARATUUR! ALLES KAPOT... PRAW! HOE UITZONDERLIJK VERDRIETIG!
AH, DAAR IS DE PROFESSOR. DIE MOET IK OOK NOG EEN VERMANING GEVEN.

ALS U WEER EENS UITVINDINGEN DOET, ZORG DAN DAT ZE NIET IN VERKEERDE HANDEN KOMEN. DITMAAL HEB IK NOG BIJTIJDS EEN RAMP KUNNEN VOORKOMEN, MAAR DAT KAN NIET ALTIJD ZOMAAR DOORGAAN...
PRAW! DER BOML...

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361, Giro 119,131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

KO en HANS hebben een leuke verrassing voor Donald Duck en zijn vriendjes, máár ook voor jullie!

Beste jongens en meisjes,

Zien jullie hoe „kwiek" Donald Duck, Kwik, Kwak en Kwek aan het bouwen zijn?
Dat doen zij even opgewekt als alle andere karweitjes.

Weten jullie hoe dat komt? Iedere morgen krijgen zij een bord Koopmans Gezondheids-Havermout en het leuke is, in elk pak zijn bouwsteentjes gevoegd. Donald Duck, Kwik, Kwak en Kwek eten dan ook zoveel mogelijk Gezondheids-Havermout om te kunnen bouwen. Winkels, huizen, garages allemaal van leuk gekleurde steentjes. Zelfs een stad bouwen is nu mogelijk. Doen jullie ook mee?

Bewaar de bovenkleppen van Gezondheids-Havermout. Je hebt ze nodig voor onderstaande dozen: